

HYÖKKÄYS YHDYSVALTOIHIN

...Herran tahto tiettyjen asioiden tapahtua ajoittain. Me menimme Denveriin, aivan hiljattain, ja palasimme takaisin. Uskoakseni he haluavat raportin, kokouksesta. Se oli yksi parhaista kokouksista, mitä minulla on ollut vuosiin. Meillä oli siellä ihanaa. Jonkin verran yli kaksi tuhatta antoi sydämensä Kristukselle, lisäksi oli niitä, jotka vastaanottivat Pyhän Hengen kasteen, lisäksi rakas Herramme Jeesus teki suuria ihmeitä ja merkkejä ihmisten keskellä siellä Denverissä. Heillä oli ihana vastaanotto ja suuri ihmisten yhteen kokoontuminen. Me aloitimme noin viidellä tuhannella ihmisellä, alunperin. Ja meillä oli Mammoth Gardens. Ja kolmantena iltana siellä ei ollut ihmisille edes tilaa seistä tuossa paikassa. Meillä oli niin ihmeelliset viisi iltaa!

² Me lähdimme sieltä mennäksemme Kanadaan, poika ja minä. Ja me pääsimme ylös vuorille, ja tuli lumimyrsky. Luulen, että olette kuulleet siitä radiostanne. Ja noin satakahdeksankymmentäkahdeksan ihmistä menehtyi siinä. Ja me olimme juuttuneina lumikinokseen useita päiviä, siellä ylhäällä vuorilla. Ja meidän kokouksemme meni ohitse, ja meidän täytyi tulla takaisin kotiin nyt, ennen kuin me lähdemme uudestaan. Niinpä me uskomme, että se kaikki oli ehkä Jumalan tahdosta, että siitä tulee parempi kokous ja jotakin muuta. Hänellä oli järjestettynä meitä varten jotakin, mitä me emme tiedä.

³ Me vaellamme tavallaan pimeässä maailmassa, mutta emme pimeydessä. Me vain seuraamme Valon kulkua, sitten me seuraamme Valoa.

⁴ Ja meidän Taivaallisella Isällämme oli ehkä jotakin, josta me emme tiedä mitään. Siellä on saattanut olla edessäpäin jokin vaara. Tai, jälleen, Hän saattaa olla tekemässä työtään jonkun kohdalla tuodakseen hänet sisälle. Näettehän, että Jumala voi työskennellä sillä tavalla yhden henkilön kohdalla; Hän muuttaa koko kansakunnan tuon yhden ihmisen tähden, saadakse heidät sisälle. Ja niinpä me tiedämme, että se kaikki oli Jumalan suureksi ylistykseksi. Ja me kiitämme Häntä siitä, ja siitä, että Hän suojeli meitä. Ja siellä oli monia, joita me...

⁵ Billy ja minä autoimme keräämään kokoon pitkin teitä ja niin edespäin, ihmisiä, jotka olivat olleet törmäyksessä ja kaikkea. Mutta me selvisimme ilman mitään harmeja. Me jouduimme kerran pois tieltä, mutta sitä kesti vain muutaman hetken. Ja eräs mies sieltä, maatilalta tuli ja veti meidät pois traktorilla. Me vain liuimme; oli hyvin liukasta.

6 Ja se oli yksi niistä asioista, joita heillä ei ollut ollut . . . He eivät, edes vanhat asukkaat eivät voineet muistaa koskaan kokeneensa sellaista myrskyä, tuossa osassa maata, tähän aikaan vuodesta, Roundupissa, Montanassa. Ja me olimme . . . Me tiedämme, että kun jotakin sellaista todella silmiinpistävää tapahtuu, kuten tämä, meidän Herrallamme oli kätensä siellä jossakin. Se oli jotakin tarkoitusta varten, meidän parhaaksemme. Meidän parhaaksemme, sitä se oli.

7 Ja niin minä soitin veli Nevilleille, tultuani kotiin, ja minä sanoin: "Minä tulen olemaan kotona sunnuntaina. Ja—ja jos sinä haluaisit minun tulevan tänne ja ehkä pitävän pyhäkoulun, no, se sopii." Ja minä sanoin: "Sitten minä . . . ja minulle sopii hyvin tulla."

8 Hän sanoi: "No tottakai, veli Bill." Hän sanoi: "Me olemme aina iloisia sinun tulostasi," sellainen valtavan suuri ja avoin sydän ja tervetuloitovotus, kuten tämä. Ja hän laittoi sen radio-ohjelmaansa eilen. Niinpä me olemme kiitollisia kaikista näistä asioista.

9 Ja tänä aamuna, nyt kun on Äitienpäivä. Useimmat ihmiset, te kuulette äitienpäiväsaarvoja kaikkialla, ja ihmiset puhuvat äidistä, mikä minusta on ihanaa. Minä jätän sen lopun kokouksen ajaksi.

10 Täksi aamuksi minä olen ilmoittanut, että, aiheen: *Hyökkäys Yhdysvaltoihin*, josta minä halusin puhua. Mikä, te luultavasti kuuntelitte radiolähetyksenne, ja te kuulette niistä paljon tänä päivänä. Ja äitienpäivän saarna on oleva, ehkä, tänä iltana kokouksissa. Ja niin minä ajattelin, täksi aamuksi, minä ilmoittaisin: "hyökkäyksen."

11 Minä puhuin siitä Denverissä, täällä, en tarkalleen sillä tavalla, kuin minä aion lähestyä sitä tänä aamuna, jos Jumala suo. Ja se, meillä oli ihanaa sen kanssa. Herra todella siunasi ihmeellisellä tavalla. Jollakin tavalla se joskus antaa meille . . .

12 Teidän täytyy tulla vähän järkytetyiksi, todetaksenne, mistä on kysymys, eikö täydykin, joskus? Ja me rukoilemme, että Jumala tekee sen.

13 Ja, muuten, siellä kun me pääsimme sinne . . . Denverin Liikemiehet rahoittivat tuon kokouksen, ja rahoittajina he olivat hieman erilaisia, kuin mitä minulla on ollut aikaisemmin.

14 Ja tavallisesti saarnaajat, kun he rahoittavat kokouksen, he sanovat . . . "Ilmoititko sen?" "Kyllä, seurakunnalle." Siinä on suunnillen kaikki. He ovat paimenia; he haluavat laumansa tietävän siitä. Se on vain . . . Se on heidän tehtävänsä.

15 Mutta Liikemiehet olivat hieman erilaisia. He halusivat maailman tietävän siitä, niinpä he vain heittivät kolmen tai

neljän tuhannen dollarin arvosta mainoksia kaikkiin raitiovaunuihin, takseihin, kaikkiin autojen puskureihin ja kaikkialle. Meillä oli ihanaa.

¹⁶ Kun kokous oli ohi, he kutsuivat minut syrjään, sanoen: "Veli Branham, mitä me voimme nyt tehdä sinulle? Mitä me olemme sinulle velkaa?"

¹⁷ Minä sanoin: "No, tietystikään, ette mitään." Minä sanoin: "Te ette ole minulle mitään velkaa." Minä sanoin: "Te voitte maksaa hotellilaskuni, tuolla, jos te haluatte."

¹⁸ "Oi, me haluamme tehdä jotakin sinun hyväksesi." Ja he eivät. . . Minä en ottanut heiltä mitään.

¹⁹ Niinpä tuo johtaja kutsui heidät ympärilleen. Hän sanoi: "Uskoakseni hän jollakin tavalla pitää metsästyksestä ja kalastuksesta, eikä pidäkin?"

Hän sanoi: "Kyllä."

²⁰ Niinpä yhdellä liikemiehistä oli karjatila siellä, ja hän sanoi: "Minäpä annan sen hänelle lahjaksi."

²¹ No, herra Moore meni katsomaan sitä. Hänen täytyi mennä noin kolmekymmentäviisi mailia ratsain. Minä sanoin. . . herra Moore sanoi: "Haluaisimpa nähdä Sisar Branhamin istuvan hevosen selässä, menen sinne." Niinpä hän, he, ja . . .

²² Mutta sen jälkeen, kuitenkin, he menivät siellä pientilalle Silver Plumessa, Coloradossa. Sen pitäisi nyt olla tällä puolella. Ja he ostivat pienen karjatilan sieltä, ja he ovat pystyttämässä sinne viiden huoneen taloa minua varten nyt, Silver Plumessa, Coloradossa, mikä on aivan vuorten keskellä. Niinpä, te kalamiehet, luullakseni on hyvä aika, niinpä se tulee olemaan hyvä paikka rentoutua, ja kun kokousten ja muun jälkeen, jos Jumala suo. Se on Hänen vallassaan, ymmärrättehän.

²³ Minä haluaisin nyt kiinnittää teidän huomionne Sanaan. Ja minä yksinkertaisesti rakastan Sanaa, elävää Jumalan Sanaa. Se on, Sanan sisällä on Elämä. No niin, "Sana, kirjain, kuolettaa, mutta Henki antaa Elämän." Ja Elämä on Sanassa, koska se on Jumalan Sana. Elämä on Sanassa.

Kuten jos minä sanoisin teille: "Minä annan sinulle. . ."

²⁴ Te sanotte: "Minä olen nälkäinen tänä aamuna, veli Branham. Antaisitko sinä minulle viisi dollaria?"

²⁵ Minä sanoisin: "Kyllä." No niin, siinä on aivan yhtä paljon elämää kuin on minun lupauksessani.

²⁶ Samalla tavalla on Jumalan suhteen. Kun Jumala lupaa jotakin, silloin, mitä Jumala on, Hänen. . . Hänen täytyy olla Sanassaan. Näettekö? Tämä sana ei ole arvokkaampi. . . Tämä Sana on aivan sama kuin Jumala. Se on Jumala.

²⁷ Teidän sananne on se, mitä te olette. Se on teidän takuunne; meillä oli tapana sanoa siitä. Teidän takuunne on teidän sananne. Jos me emme voi luottaa teidän sanaanne, silloin minulla ei ole luottamusta. Mutta jos minä voin luottaa sinun sanaasi kaikessa, silloin siinä on kunnian mies.

²⁸ Ja Raamattu sanoi: “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.” Näettekö? Näettekö? “Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.”

²⁹ Jos me ajattelisimme, niin tämä maa, jolla me elämme tänä aamuna, on Jumalan Sana. *Tuo* puu on Jumalan Sana. Ja sinä, ainun ruumiisi, on Jumalan Sana. Jumala puhui sen olemassaoloon tällä tavalla, teki sen tyhjästä; missä ei ollut mitään.

³⁰ Oletteko te koskaan panneet merkille inhimillisen elämän suhteen, mistä se tuli? Yksi pieni solu, niin pieni, ettei inhimillinen silmä voi nähdä sitä; ainoastaan suurella, voimakkaalla suurennuslasilla. Ja siitä tulee seitsemänkymmentä-, yhdeksänkymmentäkiloinen mies. Mistä se tuli? Näettekö? Jumala vain puhui sen, ja se vain sai alkunsa, luonnostaan, kasvaen, ja niin se valmistui aivan tarkalleen. Hän puhui jokaisen puun, kaiken, olemassaoloon. Ja on niin ihmeellistä, ihmeellinen asia, tänä aamuna, katsoa Jumalan Sanaa.

³¹ Nyt tänä, tänä aamuna, Vanhassa Testamentissa, menkäämme Aikakirjoihin. Olen ollut vähän poissa tolaltani. . . Kun te nyt avaatte Aikakirjat, 18:sta luku. Vähän väsynyt. Mutta jos Herra suo. . .

³² Minä en ole varma; me tiedämme enemmän keskiviikkoiltana. Jos Herra suo, ja seurakunta tuntee johdatusta sillä tavalla, minä haluaisin pitää keskiviikkona, torstaina, perjantaina, lauantaina ja sunnuntaina kokoukset täällä, pelkästään opetuskokoukset Sanasta. [Seurakunta sanoo: “Aamen.”—Huom.] Keskiviikkona, torstaina, perjantaina, lauantaina ja sunnuntaina, vain opettaen Sanaa; ei parantamiskokouksia, vaan opettamista. Ehkä Herra johtaa meitä sillä tavalla. Ja sitten me. . . Minä todella olen mielelläni teidän kanssanne ja yhdessä Sanan ääressä, teidän kanssanne. Kiitos oikein paljon tuosta hienosta, ihanasta “aamenesta.”

³³ No niin, Aikakirjojen 18. luku ja alkaen 12. jakeesta, me haluamme ottaa sen ajatustemme lähtökohdaksi, mennäksemme hetkiseksi tähän päivän elintärkeään aiheeseen. Ensimmäinen Aikakir-. . . Tai, Toinen Aikakirja, pyydän anteeksi. Toinen Aikakirja 18:12, ja me luemme siitä osan täällä, ja katsomme, mitä Herra haluaa meidän tietävän.

Ja sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, puhui hänelle sanoen: “Katso, kaikki profeetat

ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinun sanasi heidän sanansa kaltainen, ja lupaa sinäkin hyvää.”

Mutta Miika vastasi: “Niin totta kuin Herra elää, sen minä puhun, minkä minun Jumalani sanoo”.

Kun hän tuli kuninkaan eteen, sanoi kuningas hänelle: “Miika, onko meidän lähdettävä sotaan Gileadin Raamottiin, vai onko minun oltava lähtemättä?” Hän vastasi hänelle: “Menkää, niin te saatte voiton; heidät annetaan teidän käsiinne”.

³⁴ No niin, me haluamme perustaa ajatuksemme tähän hetkeksi; puhukaamme jälleen Hänelle tästä.

³⁵ Taivaallinen Isämme, kiitollisin sydämin me lähestymme Sinua juuri nyt, kadotettujen sielujen puolesta, niiden puolesta, jotka ovat puutteenalaisia, seurakunnan puolesta. Menköön Pyhä Henki nyt nopeasti Sanaan, me rukoilemme. Vie Se suoraan jokaiseen sydämeen, jolla on tarve. Ja kun Hän julistaa Sanomansa Sanan voimasta sydämeen, suo meidän kaikkien menestyä Sen kautta tänä aamuna; mennem, lähtiessämme rukoushuoneelta, iloiten ja ylistäen Jumalaa, sanoen: “Meidän sydämemme on palava Hänen Läsnäolonsa tähden.” Sillä me pyydämme sitä Hänen nimessään. Aamen.

³⁶ Meidän näkymämme tänä aamuna perustuu järkyttävään tapahtumaan. Ja Vanha Testamentti on minulle aina varjo tai—tai se ennakoi Uutta Testamenttia. Monta kertaa joku on sanonut: “Veli Branham, miksi sinä aina otat Vanhan Testamentin? Melkein aina, ottaessasi tekstin, sinä menet takaisin Vanhaan Testamenttiin.” Minä teen sen, koska minä pidän typologiasta. Minä pidän . . .

³⁷ Koulutukseni on hyvin rajallinen, kuten kaikki tietävät. Ja ainoa tapa, miten minä tiedän olevani lähellä oikeaa, on katsoa, millainen malli oli, katsoa piirustuksista nähdäkseni, mitä se oli. Ja sitten minä tiedän, että se, mitä *tuo* oli, tulee olemaan jotakin samanlaista, kuin mitä *tämä* on täällä, koska se on vain sen varjo. Ja minä katson aina takaisin Vanhaan Testamenttiin nähdäkseni, mitä Israelin lapset tekivät, nähdäkseni, millainen synnin rangaistus oli, nähdäkseni, millainen profeettojen oikeus oli, nähdäkseni, mitä nuo kaikki asiat olivat; ja silloin minulla on käsitys siitä, mitä *tämä* on täällä, mikä annettiin esikuvana siitä, miten kaikki tulee päättymään lopussa.

³⁸ Tähän aikaan suuri asia oli tapahtunut Israelille. Se oli heidän keskiyönsä pimeydessä.

³⁹ Vanhassa Testamentissa, jos Herra suo, ehkä tulevissa kokouksissa, minä haluaisin näyttää, kuinka Seitsemän seurakuntajaksoa on kuvattu esikuvina Vanhassa

Testamentissa. Kuinka he aloittivat tarkalleen samoin kuin Pakanaseurakunnan seurakuntajaksojen alussa, ja menivät suoraan läpi samanlaisen pimeään keskiajan, ja tulivat kunniakkaaseen Helluntain aikaan, Pyhän Hengen langetessa alkuseurakuntaan Juutalaisten ajanjaksossa. Sitten se menee läpi Pakanaseurakunnan ajanjakson, läpi pimeään keskiajan, ja tulee jälleen Tuhatvuotiseen valtakuntaan, lopussa.

⁴⁰ No niin, kuinka silloin heidän keskiajallaan tämä suuri kuningas Ahab tuli valtaan. Ja tavallaan hän ratsasti toisten Israelin kuningasten maineella, jotka olivat... Ahab itse oli eräänlainen rajalinjan uskova. Minä olen usein viitannut häneen tällä tavalla, koska hän oli osan aikaa *tällä* puolella aitaa, osan aikaa *tuolla* puolella aitaa.

⁴¹ Te ette koskaan voisi tietää, missä seistä, mies, joka on niin epävakaa. Tai henkilö, joka tunnustaa olevansa kristitty, ja joka on niin epävakaa, te ette tiedä, mitä tehdä sellaiselle ihmiselle. Tänään he ovat kristittyjä; huomenna te ette tiedä, missä he ovat. Tänään seurakunnassa he iloitsevat ja laulavat ja ylistävät Jumalaa; ja huomenna, ulkona juomassa, mässäilemässä, missä seurassa tahansa. Silloin on vaikea tehdä mitään sellaisen ihmisen suhteen.

⁴² Minä muistan poikasena, että meillä oli kerran vanha hevonen, jolla oli tapana koko ajan hyppiä yli aidan. Ja luulen, että monet teistä ikäisistäni miehistä muistavat hevosten ajan, rattaiden ajan. Minä olen mennyt monta kertaa tätä katua pitkin ajaen itse hevosella ja rattailla. Olen neljäkymmenenviiden. No niin, he muistavat... Tämä vanha hevonen, me laitoin ikeen sen niskaan niin kuin lehmälle, estääksemme sitä karkaamasta aitauksesta. Ja se karkasi kuitenkin. Ja se veti tuota iestä niin, että se kaatoi sen selälleen, ja niin edelleen. Se halusi päästä aidan yli. Ja eräänä päivänä, mitä se...

⁴³ Minä ihmettelin, mikä tuota mainiota kaveria kiinnosti. Ja siellä oli suuri jätekuoppa. Se itse seiso i sinimailasen keskellä, joka oli rehevää, mutta se halusi... Siellä jätekuopassa oli muutamia lehtiä koiranheinää. Ja se hyppäsi tuon aidan ylitse ja joutui jätekuoppaan, missä oli kaikkea rautalankaa ja lasia. No, se oli meidän—meidän kaatopaikassamme, ja se joutui sinne koettaessaan saada muutaman suupalan tuota koiranheinää. Ja meidän täytyi hakea muutama muu hevonen ja vetää se ylös tuosta jätekuopasta. Kun se joutui sinne, se juuttui paikoilleen. Ja kun se seiso i siellä, se värisi ja vuosi verta, ja—ja kuinka se tapahtui, vain saadakse suupalan tai kaksi tuota koiranheinää, kun se seiso i sinimailasen keskellä, joka ulottui melkein sen polviin asti.

⁴⁴ Minä olen usein ajatellu tuota tilannetta. "Synnintekijän tie on kova." Se vain ei pysynyt paikallaan siellä, missä se oli

syömässä ja missä oli ihanaa, mutta sen täytyi hypätä aidan yli ja mennä saadakseen mustelmia ja haavoja sillä tavalla, vain saadakseen suupalan jotakin toista erilaista ruuhoa. Tämä on juuri niin kuin ne ihmiset tekevät, jotka hyppäävät Jumalan laitumen aidan ylitse. Ettekö te usko sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."—Huom.] He lähtevät, menevät ulos tänään; tulevat sisälle. Ovat seurakunnassa, viettävät ihanaa aikaa; sitten huomenna, he luopuvat periaatteistaan jonkin tuollaisen tähden. Se tekee sen hyvin raskaaksi.

⁴⁵ Ahab oli enemmän tai vähemmän sen tyylinen henkilö. Mistä tahansa tuuli puhalsi, Ahabilla oli purjeet ylhäällä, oli se sitten *tältä* puolelta tai *tuolta* puolelta. Hänen avioliittonsa pani hänet vallan sekaisin, tuon pikku naisen kanssa, joka oli pikku prinsessa, kuninkaan tytär, Iisebel. Oikein sievä ulkonäöltään, oikein kaunis nainen, mutta sydämestään hän oli paha. Ja hän oli epäjumalanpalvelija, ja hän sai koko Israelin. . .

⁴⁶ No niin, kuinka minä haluaisinkaan koskettaa tätä aihetta muutamana minuuttina, olin, mennäkseni asian ytimeen koskien äitiyttä, katsokaahan, tämän suhteen. Ja kun mies alkaa valmistautua mennäkseen naimisiin; minkä tyyppisen tytön, nainen jota hän. . . Se vaatii enemmän kuin sitä, että katsotaan kauneuteen. Teidän täytyy saada joku, jonka sekä sielu että ruumis ovat liittyneet yhteen; joku, joka on todella oleva ystävänne ja kaverinne, joka pysyy teidän kanssanne myötä- ja vastoinkäymisissä.

⁴⁷ Mutta nyt Ahab, hän vain ihastui häneen, koska hän oli kaunis, minä oletan, ja meni naimisiin. Kyse ei voinut olla mistään muusta Iisebelin suhteen, sillä niin paha hän oli. Ja hän tuli sinne. Ja sitten, tietenkin, koska Ahab oli niin kiedottu yhteen hänen kanssaan, ja rakasti häntä, niin Ahab sai koko Israelin tekemään syntiä ja toimimaan Jumalaa vastaan, ja repimään maahan Jumalan alttarit; pystyttämään alttareita Baalille. Ja he harrastivat Baalin palvontaa kaikkialla Israelissa, tuohon aikaan.

⁴⁸ No niin, hänen vaimonsa oli aiheuttanut vanhurskaan Naabotin. . . Monet teistä ovat lukeneet hänestä. Kuinka hän otti Naabotin viinitarhan petoksella; ja vannoi, valheella, ja hankki vääriä todistajia häntä vastaan. Koska Iisebel halusi tehdä jotakin aviomiehensä hyväksi; ja hän tapatti vanhurskaan miehen, saadakseen viinitarhan, joka rajoittui aivan palatsin maa-alueeseen.

⁴⁹ Kaikkea tätä Jumala katseli. Niinpä profeetta Elia, joka oli suuri, mahtava Herran palvelija, profetoi ja kertoi Iisebelille, mitä hänelle tapahtuisi. Ja hän kertoi Ahabilille, että koirat tulisivat nuolemaan hänen verensä. No niin, kun Jumala on sanonut jotakin. . . Tietystikin, noina päivinä, Herran suora Sana tuli profeetan kautta.

⁵⁰ “Jumala muinoin monesti ja monella tapaa puhui isille profeettain kautta, tänä viimeisenä päivänä Hän on puhunut Poikansa, Kristuksen Jeesuksen kautta.”

⁵¹ Niinpä, *Tämä* on Sana. Ja jos jokin on vastoin Tätä, antakaa sen olla. Ymmärrättekö? No niin, toiseksi, Hän puhuu tänä päivänä profeetan, näkijän kautta, ja niin edespäin. Mutta ensiksi on *Tämä*, Sana, no niin.

⁵² Ja Ahab oli tehnyt tämän ilkeyden. Ja hän jatkoi edelleen; Jumala oli siunannut ihmisiä monet vuodet. Ja lopulta Joosafat oli Juudan kuninkaana, Ahabin ollessa Israelin kuninkaana.

⁵³ Ja sitten, Joosafat oli vanhurskas mies. Hän oli Aasan poika. Aasa oli vanhurskas mies, ja hän repi maahan kaikki epäjumalien alttarit; rakensi Jehovan alttarit. Ja heillä oli siellä herätys, se oli siellä Juudassa.

⁵⁴ Ja sitten hetken kuluttua Joosafat, tai Ahab paremminkin, lähetti tutkimaan, ja hän löysi Syyriassa toisen palan maata, jonka hän ajatteli kuuluvan itselleen, jonka hän ajatteli menevänsä ottamaan. Niinpä hän pyysi tätä Joosafatia, jos hän voisi tulla ja tehdä liiton hänen kanssaan.

⁵⁵ Ja tietystikin siinä on nyt suuri vaara, näettehän, kun he näkivät tämän suuren kuninkaan, Ahabin, siellä, ja he näkivät tämän toisen täällä, Joosafatin; toinen heistä, penseä; toinen, Hengellä täytetty mies. Tarkatkaa nyt, miten te teette liittonne. Tarkatkaa, mitä te teette, kuinka te antaudutte kantamaan samaa iestä uskomattomien kanssa. Pitäkää itsenne puhtaana, erityisesti tänä aikana, jossa me elämme.

⁵⁶ Minä uskon, seurakunta, ilman epäilyksen varjoa, tämä on poltettu minun sydämeeni. Tästä syystä minä odotan näitä viittä yötä, pikaisesti; vielä kerran, ennen kuin se tapahtuu, selvittääkseni kaikki takut tästä seurakunnasta, Raamatun kautta.

⁵⁷ Me elämme tuon hetken varjoissa. Se voisi tapahtua milloin tahansa. Kun me näemme aikojen tulevan näiden asioiden tapahtumiseksi; vihollisen erityisen pahuuden, juuri nuo voimat. Me katselemme näitä lumimyrskyjä ja kaikkea, mitä tapahtuu, kaikkia näitä kulkutauteja, kaikkia eri asioita. Ne kaikki ovat aiheutuneet näistä häiriöistä, näiden pommien räjäyttämisestä ja muusta. He ovat saamassa kaikki asiat aivan sekaisin täällä. Ja he sekoilevat Jumalan suuressa laboratoriossa, täyttääkseen Hänen Sanansa. Se tulee tapahtumaan.

⁵⁸ Niinpä “laittomuuden ihminen” on nousemassa esiin, voimana, niin petollisena. Voi! Minä kuuntelin tänä aamuna erästä saarnaajaa, Hengellä täytettyä miestä, kuinka hän käsitteli pedon merkkiä ja sanoi, että antikristus oli Venäjä. Millainen erehdys! Oh-hoh! Venäjällä ei ole mitään tekemistä

sen kanssa. Ei todellakaan. Se on Kirjoitusten mukaista. No niin, mutta huomatkaa tässä suuressa ajassa, jossa me elämme, varoitus.

⁵⁹ Nyt tästä Joosafatista tuntui aika hyvältä, koska suuri Israelin kuningas sanoi: “Tule vierailemaan tyköni.” Ja hän meni sinne. Ja he ottivat härän ja lampaan, ja niin edelleen, uhrasivat uhrin. Koko ajan siellä syvällä sydämessään Ahab oli petturi, koska hän ei palvonut Tuota, tai uhrannut noita lampaita ja muuta uskollisella sydämellä, koska loppujen lopuksi hän nojautui enemmän vaimonsa uskontoon.

⁶⁰ Ja pankaa merkille, että juuri niin kuin Ahab nai Iisebelin tuona Israelin suurena, pimeänä ajanjaksona, hän toi epäjumalanpalveluksen Israeliin, todellisena esikuvana tästä päivästä. Juuri pimeässä keskiajassa; kun me tulimme alkuajan apostolien ajasta toiselle vuosisadalle, kolmannelle vuosisadalle, tähän pimeään ajanjaksoon, nämä tuhatviisisataa vuotta. Juuri niin kuin Ahab nai Iisebelin ja toi epäjumalanpalveluksen Israeliin, samoin Pyhän Hengen seurakunta meni naimisiin ismien kanssa, ja toi epäjumalanpalveluksen takaisin, ja tänä päivänä se on kristillisyyden muotona. Näettekö? Näettekö, todella hyvin pimeää! Ja nyt se on liikkunut eteenpäin, päivä päivältä; jokainen seurakuntajakso liikkuu kohti tuota samaa asiaa, kohti suurta huipentumaa, tuota penseää tilaa, penseä Laodikean seurakuntajakso! Oi, millaisessa hirvittävässä ajassa me elämmekään!

⁶¹ Kuunnelkaa. Minä haluan tunnustaa heti tässä, ennen kuin minä menen yhtään pidemmälle. Minä olen vanhanaikainen saarnaaja, joka kaipaa saada nähdä jälleen noita vanhoja aikoja. Minä olen nähnyt niin paljon tätä jäljittelyä, Hollywoodin hohtoista evankeliumia, että olen saanut tarpeekseni siitä. Kyllä todellakin. Minä haluan nähdä vanhanaikaisen. Pelkään, että me teemme kristillisyyden liian kauniiksi ihmisille; me olemme vaaravyöhykkeellä.

⁶² Nyt Joosafat tulee, ajatellen: “No jaa, tämä suuri Israelin kuningas, minä vain... Oi, me... Se kaikki tulee olemaan oikein.” Ja aivan kaiken tämän suuren lumouksen keskellä, mitä hän teki? Hän teki liiton, mennäksensä ja taistellaksensa vihollista vastaan, ollen samoilla linjoilla, koska he sanoivat: “Me olemme molemmat samaa kansaa.” Mutta he eivät olleet. Toinen oli Hengellä täytetty joukko, toinen oli penseä joukko. He eivät ole samaa kansaa. Ei todellakaan. Teillä ei voi olla...

⁶³ Pimeys ei voi pitää yhtä valkeuden kanssa. Yö ei voi esiintyä auringonvalon läsnäollessa. Ja petollisin aika, mitä on, on aikakausien välissä. Juuri kun aurinko on laskemassa tai nousemassa, se on kaikkein petollisin aika, mitä on. Silloin ei ole tarpeeksi näkökykyä, jotta voisi nähdä selvästi; autonne

valot eivät näytä hyvin ja selvästi. On parempi, että on joko pimeää tai valoisaa. Jeesus sanoi: "Ole kuuma tai kylmä, älä penseä." Todellakin, siinä on vaaravyöhyke.

⁶⁴ Ja sitten Joosafat, kun hän tuli sinne, ja sitten tämä suuri liitto tehtiin, joka ei miellyttänyt Jumalaa. Ja huomatkkaa, juuri hänen tuona hetkenään, kaikki se kiihotus siinä: "Minä olen päässyt tämän kuninkaan suosioon. Ja oi, Minä—minä—minä—olen ystäväystynyt tämän naapurin kanssa. Minä olen. . ."

⁶⁵ Katsokaa, olkaa varovaisia siinä, seurakunta! Näettekö? Tämä aiheuttaa kaikki vaikeudet tämän tabernaakkelin ympärillä, ja toisten ympärillä. Näettekö? Olkaa varovaisia siinä, keiden kanssa te seurustelette. Näettekö? Tuokaa itsenne heti julki, ja olkaa joko Kristuksen puolella tai Häntä vastaan. Näettekö?

⁶⁶ No niin, tämä kaveri teki liiton, ja hän ajatteli tehneensä jotakin suurta. Kuitenkin, kun hän sanoi: "Eikö täällä nyt ole, ennen kuin me voimme mennä sinne, meidän tulisi kysyä Herran neuvoa tämän suhteen?" No niin, Joosafatissa oli tarpeeksi uskontoa erehdyksessään, kun hän oli mennyt sinne tämän kuninkaan tykö, mutta hänellä oli tarpeeksi uskontoa ajatellakseen: "No, ainakin meidän tulisi kysyä neuvoa Herralta."

⁶⁷ No niin, Ahab oli menossa suoraan eteenpäin sanomatta sanaakaan; pelkästään omaa mekaanista, fyysistä, inhimillistä asioiden hoitotapaa noudattaen.

⁶⁸ Ihmettelenpä tässä, seurakunta, ettei tämä ole ollut se, monta kertaa, missä me olemme tehneet virheitä. Me olemme päätelleet sen ja sanomme: "No, sen pitäisi olla *tällä* tavalla," ja me teemme sen niin.

⁶⁹ Mielestäni tässä tilanteessa on suuri joukko amerikkalaista evankeliointityötä tänä päivänä, että me olemme laittaneet sen, minä sanoisin, Hollywoodin evankelismiin muotoon, missä on suuresti mukana hohtoa. Me näemme evankelistan tulevan puhujalavalle, tänä päivänä, ja, voi että, hän on aivan paisunut, ja kertoo koko joukon vitsejä, ennen kuin hän alkaa saarnata, ja muita sellaisia asioita, ja käyttäytyy ja toimii niin kuin klovni, saarnatuolissa. Kun tulee aika esittää alttarikutsu, ihmiset eivät edes näe mitään vilpittömyyttä alttarikutsuun vastaamiseksi. Se on totta. Tästä syystä maailma on tullut siihen penseään tilaan tänä päivänä, jossa se on.

⁷⁰ Minä ihmettelen tänä päivänä. Juuri tänä aikana, minä. . .Seurakunta, me olemme koettaneet lähettää poikiamme kouluun, oppimaan psykologiaa, ja niin edespäin, oppimaan, kuinka saada joku ymmärtämään jotakin ohjelmaa, astumaan saarnatuoliin ja järjestämään meidän. . .Sanoma on niin viekoitteleva, että se vangitsee ihmiset ja kiinnittää

heidän huomionsa. Ja monet meidän psykologeistamme toimivat sillä tavalla opettajina, ja he dramatisoivat ja esittävät paljon kaikenlaista. Ja minä ihmettelen, että kun he... Me aina kerromme heille seurakunnan kauneudesta ja vetovoimasta. Mutta me jätämme kertomatta heille: "Joka tahtoo seurata Minua, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon Minua." Ihmettelenpä, olemmeko me tehneet seurakunnan kauneuden liian somaksi, niitä varten, jotka tulevat sinne.

⁷¹ Esimerkiksi Baptistikirkolla tänä päivänä on iskulause: "Miljoona lisää vuonna -44," he ottavat sisälle jäseniä tuhansittain ja kymmenin tuhansin, kääntymättöminä, vain ihmisiä, jotka kävelevät sisälle ja liittyvät seurakuntaan. Ja se saattaa Jeesuksen Kristuksen seurakunnan kiittolisuuden velkaan, kun he ottavat sellaisia jäseniä. He yhä juovat. He yhä tupakoivat. He yhä pelaavat uhkapelejä. He yhä valehtelevat.

⁷² He tulevat seurakuntaan odottaen tulewansa esiin astuvien Hollywoodin evankelistojen joukon viihdyttämiksi, jotka järjestävät paljon loistoa, ja paljon suuria soittimia pitkin puhujanlavaa.

⁷³ Kun heillä pitäisi olla siellä vanhanaikainen alttarikutsu, jossa Jumala on ensimmäisenä, jossa huudetaan; missä miehet ja naiset eivät tule lumoutuneiksi, tai juokse esiin käyttäytyen niin kuin klovni, vaan tulevat alttarille ja tajuavat, että Jeesuksen Kristuksen kuolema siellä, että Hän kuoli heidän tähtensä, että he tulevat jälleen vilpittömiksi Jumalan kanssa.

⁷⁴ Mahdammekohan me elää sellaisessa ajassa, jossa me otamme suuria evankelijoita, kuten monet niistä, jotka kulkevat pitkin maita tänä päivänä, hyvin tunnettuja evankelijoita, jotka opiskelevat psykologiaa ja vetävät ihmisiä seurakuntaan. Mutta sen jälkeen kun te kerran olette saaneet heidät seurakuntaan, mitä te sitten teette heidän kanssaan? Mitä—mitä heille tapahtuu sen jälkeen, kun he ovat tulleet seurakuntaan? He vain liittyvät seurakuntaan ja menevät takaisin saman synnin kanssa ja saman halun kanssa, jonka kanssa he tulivat seurakuntaan. He menevät takaisin samanlaisina. Ja tämä on syynä siihen, että tänään, maailma katsoo heitä sanoen: "No, jos *tällä* miehellä on uskonto, jos *tällä* henkilöllä on uskonto..."

⁷⁵ Pelkäänpä, että me olemme tehneet sen liian helpoksi. Se on... Minusta, ilo, varmasti, minä uskon, että kaikki ilo on Jeesuksessa Kristuksessa. Se on totta. Minä uskon, että se on iloista ja onnellista. Mutta muistakaa, veli, se on tuskan ja kärsimyksen ja ristin tie. Teidän täytyy tajuta myös se. Se on totta. Olemmekohan me maalanneet sen vähän liian—vähän liian siloitellusti.

⁷⁶ Niin kuin kun minä katselin, kuinka vaimoni laittoi. . . Hän alkoi, ja hän laittoi ruusun takkiini tänä aamuna. Hän sanoi: “Sinun pitää kantaa sitä. Äitisi on elossa.”

Ja minä sanoin: “Oi, kulta, en minä tiedä.”

⁷⁷ Äitien päivä on ihana, mutta se on niin maailman tapaista, he ovat kaupallistaneet sen, vain myydäkseen kukkia ja muuta sellaista. Se on häpeäksi äidille. Minun äitini on minun äitini vuoden jokaisena päivänä, kyllä, todellakin, eikä vain yhtenä päivänä.

Minäpä sanon: “Rakastatko sinä äitiäsi?”

⁷⁸ “Minä lähetin hänelle kukkakimpun viime äitienpäivänä.” Mutta veli, hänen tulisi olla äiti joka päivä. Mutta se on kaupallistettu.

⁷⁹ Tuo kukka on kaunis. Minä rakastan kaunista kukkaa. Minä ajattelen siitä aivan samoin kuin minä. . . Kuinka kaunis kukka onkaan! Se kukoistaa. Ja sillä on tuoksu. Ja ohikulkija haistaa sen. Ohikulkeva eläin haistaa sen. Mutta, katsokaa, se on kaunis. Kuten Jeesusken Kristuksen seurakunta, se on mitä ihanin; jumalalliset parantumiset, ja voimat, ja ihmeet ja merkit ja ihmeteot, ja vapaus synnistä. Se on kaunis paikka. Mutta, katsokaapa, jos tuo ruusu. . . Meidän täytyy tulla, seurakunnan, niin kuin koko luonnon.

⁸⁰ Tuo ruusu, se on kaunis, jokainen seudun lehmä nuolaisisi sitä, jos voisi. Mutta luonto on antanut sille pienet pistimet, pienet terävät varren osat pistämään esiin, joita kutsutaan piikeiksi, ja lehmät jättävät ne rauhaan. Se suojelee niitä. Juuri niin on.

⁸¹ Ja minä ajattelen, että tänä päivänä, jos meillä ei ole Jumalan Sanaa, terävämpänä kuin kaksiteräinen miekka, Jumalan pyhyiden voiman kauneuden ympärillä, silloin me annamme jokaisen seudun lehmän nuolla Sitä ja poimia Sen. Ne kuolaavat Siihen. Se on saattava seurakunnan kiitollisuuden velkaan. Se on totta.

⁸² Mielestäni tänä päivänä se, mitä me tarvitsemme, on enemmän vanhanaikaista herätystä, Jumalan kutsumia sananpalvelijoita, koruttomia, ehkä ei niin paljon koulutusta, vaan että he tuovat ihmiset alttarille, ja siellä tuskaan. Ei ilolla ja nauramisella, ja jauhaen purukumia, ja laittaen nimensä paperiin; mutta veli, vanhanaikaisesti itkien ja kuollen itselleen, kunnes miehet ja naiset perusteellisesti katuvat syntejään ja tulevat lähelle Jumalaa. Aamen.

⁸³ Minäpä kerron teille sen, mitä meillä on: “Kohottakaa kätenne te, jotka haluatte vastaanottaa Kristuksen,” kaikkea tällaista. Se on hyvä, veli, mutta se ei—se ei karkoita syntiä.

⁸⁴ Teidän täytyy katua ensiksi, ojentautua, polvistua ja todella huutaa. Minä voin muistaa ne ajat, jolloin nuo

vanhanaikaiset ihmiset kulkivat käytäviä pitkin, edestakaisin teitä pitkin, itkien, ja puhuen naapureilleen. Se oli sen ajan kristillisyyttä, kertoen Herran asioista.

⁸⁵ Ja nykyään me laitamme nimemme seurakunnan kirjaan, ja menemme pois ja pysymme kotona, emmekä koskaan sano sanaakaan Siitä. Välinpitämättömiä! “Kunhan me vain kuulumme seurakuntaan, ei se mitään.” Minä olen varma, että me olemme siinä väärässä, ihmiset. Ottakaa selvää siitä! Sillä se ei kestä Tuomioilla. Ei varmasti. Se ei kestä.

⁸⁶ Ei mikään vähempi kuin: “Joka tahtoo seurata Minua, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja kuolkoon joka päivä.” Pysykää kuolleena, siellä ristillä. Se on oikein. Kuolinkamppailu! “Se tie, sen tien valitsen,” te laulatte, “yhdessä Herran harvojen halveksittujen kanssa.”

⁸⁷ Minä ajattelen tänä päivänä, millaisessa ajassa me elämme! Että evankelointi, he esittävät sen valtavan suurin kirkkain valoin, ja he koettavat... Kun te näette evankelistan tulevan kaupunkiin, te ihmettelette. Minä, minun kokoukseni ovat olleet syyllisiä samaan. Se on totta. Minä ihmettelen, kuka on tulossa kaupunkiin, joskus, evankelista vai Jeesus Kristus? No, heillä on... .

⁸⁸ Minä menin erääseen paikkaan täällä, jokin aika sitten, minne erään tietyn evankelistan piti tulla. Ja Jeesuksen Nimi... . No, heillä oli tämän evankelistan kuva: “tämän hetken mies,” mies *tämän* kanssa ja mies *tuon* kanssa.

⁸⁹ Minä, joskus minä ajattelen palvelustehtävääni, ja näen ihmisten tulevan. Ja minä menen hotellihuoneeseen, sanon: “Jumala, ketä—ketä ihmiset tulevat katsomaan, minua vai Sinua?” Näettekö? “Jos he tulevat katsomaan minua, he ovat kadotettuja, yhäti; mutta, oi Jumala, revi minut maahan, ota minut pois. Minä haluan edustaa Sinua, Jonka edessä olen jonakin päivänä seisova, vapisevin käsin ja vapisevana, voimattomassa ruumiissa, katsoen Sinuun. Tietäen, että minun sieluni on riippuvainen Sinun päätöksestäsi.” Ylistäkäämme Kristusta.

⁹⁰ Tänään te sanotte: “No, minä kuulun baptisteihin. Minä olen metodisti. Minä kuulun tabernaakkeliin. Minä teen *tätä*.” Oi, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa; ei mitään. Joskus minä ihmettelen.

⁹¹ Täällä jokin aika sitten, minä näin mainoksen, missä tietty kampanja oli tulossa kaupunkiin. Ja tuon miehen sana, tuon miehen nimi oli suuren suurilla kirjaimilla kauttaaltaan tällä *tavalla*. Ja alhaalla, pienessä kulmassa, sanottiin: “Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti,” kaukana alhaalla kulmassa. Näettekö?

⁹² He ottivat kaiken pyhyiden Kristukselta, ja laittoivat sen jonkun miehen, tai jonkun seurakunnan, tai jonkun organisaation päälle. Veli, minä sanon sinulle, sinä voit selviytyä hohteella, Hollywoodin pelleilyllä, sellaisella, ja se on seurakunnan kautta. Mutta Jeesuksen Kristuksen läsnäolossa, hän on Se, jota tulee ylistää. Aivan oikein. Sehän on totuus, rakas veljeni ja sisareni.

⁹³ Älkää olko minulle vihaisia. Muistakaa vain, että minä saarnaan teille. Minä haluan saarnata niin kuin se olisi viimeinen saarna, mitä minä koskaan elämässäni saarnaisin. Minä haluan saarnata jokaisen saarnan, jonka minä saarnaan, niin kuin olisin kuoleva mies, joka saarnaa kuoleville ihmisille. Ja minä olen; minun valoni on palamassa loppuun, joka päivä; teidän on myös. Ja me olemme kuolemassa olevia kuolevaisia. Ja meidän täytyy kohdata elävä Jumala jonakin näistä päivistä, ja meidän on parasta olla syvästi vilpittömiä tämän suhteen.

⁹⁴ Se on vain lumoa ja touhuamista ja liittymistä seurakuntaan ja menemistä *sinne* ja *tänne*, toimimista *tällä* tavalla ja *tuolla* tavalla.

⁹⁵ Meidän olisi parempi pitää vanhanaikaisia rukouskokouksia kodeissamme ja huutaa Jumalan puoleen yötä päivää. Tuo päivä on käsillä: "tuskan aika, ahdingon aika." Raamattu sanoo: "synkeyden päivä." Ja me elämme siinä.

⁹⁶ Kuinka tämä suuri mies menikään sinne jännityksen vallassa. Hän lyöttäytyi yhteen penseiden kanssa, rajalinjalla olevien kanssa, ja hän ajatteli olevansa tekemässä jotakin suurta, ajatteli, että Jumala oli siunaamassa häntä. Eikä hän tajunnut, että juuri silloin hän oli tuomassa koko tämän joukon mukanaan. Mitä? "Meidän pieni ryhmämme Juudasta täällä tulisi ja liittyisi yhteen Israelin suurten joukkojen kanssa. Millainen mahtava kansa me tulemmekaan olemaan!"

⁹⁷ Siinä näette. Ja se on tarkalleen se harhautustapa, jota saatana käyttää juuri nyt tuodakseen sisälle antikristuksen; niin varmasti kuin minä seison tässä. "Me yhdistämme ponnistelumme." Me emme voi tehdä sitä. Kuinka voi kaksi kulkea yhdessä, jolleivät he ole yhtä mieltä?

⁹⁸ Tämä Yhdysvallat on tekemässä saman, samainen kokemus ja sama erehdys, kun se liittyi aikanaan yhteen Venäjän kanssa. Siihen aikaan he olivat valmistautumassa sotaan, ja me liittouduimme Venäjän kanssa. Ja nyt te näette, mitä me olemme saaneet, ettekö vain? He saivat meidän lentokoneemme ja kaikki meidän salaisuutemme, ja meidän atomipommimme ja kaikki on siellä, räjäytettäväksi meidän päällämme. Sama asia tapahtuu hengellisesti!

⁹⁹ Sitten me huomaamme, sen jälkeen kun Joosafat oli tehnyt tämän liiton, ja he kysyivät neuvoa. Nyt tarkatkaa, tarkatkaa ulkopuolista maailmaa, hän sanoi: “Tottakai, meillä on monia profeettoja täällä. Meillä on seminaari täynnä heitä.”

¹⁰⁰ He menevät ja hakevat nuo kaverit, joita on koulutettu, jotka tuntevat psykologiaa, jotka tiesivät siitä kaiken. He sanoivat: “Astukaa esiin, ja me kysymme ja tiedustelemme Herran mieltä.”

¹⁰¹ Kaikki he, tietystikin, lihallisesti paisuneessa mielessään, tulivat esiin ja sanoivat: “No niin, katsokaahan, me . . . Menkää vain. Herra on teidän kanssanne, ja Herra on antava teille sen maapalan siellä. Niin, se on oleva teidän. Te saatatte syyrialaiset kokonaan perääntymään. Te tulette tekemään sen.” Eräs heistä jopa teki itselleen suuren parin rautasarvia, ja alkoi juosta ympäriinsä *tällä* tavalla, sanoen: “Tässä se on, te tulette ajamaan syyrialaiset pois.”

¹⁰² Mutta Joosafat oli hiukan hengellisempi mennäkseen tuollaisen hölynpölyn ilveilyn mukana! Näin on.

¹⁰³ Jumala, anna meille lisää muutamia Joosafateja, jotka ovat saaneet tarpeekseen tästä Hollywoodin ilveilystä. Aivan totta, esittäen ja teeskennellen olevansa jotakin, mitä he eivät ole; uskotellen, dramatisoiden, vetäen sisään. Ja sitten kun he tulevat sisälle, mitä te olette saaneet, kun hän on tullut sisälle? Sama kuin pyytäisi miestä: “tule uimaan,” ollessanne erämaassa. Se on vain hiekan heittämistä päällemme, aiheuttaen murheita myöhemmin!

¹⁰⁴ Pankaapa merkille, mihin te voitte tuoda heidät? Eräs tietty rouva sanoi minulle eräänä päivänä: “Eräs mies sanoi: ‘Minä menisin seurakuntaan, mutta mitä—mitä minä saisin, kun menisin seurakuntaan?’ Hän sanoi: ‘He vain järjestävät jotakin illallista, ja *tätä*, *tuota* ja jotakin *muuta*.’” Ja tuo rouva sanoi: “Minä seisoin sanattomana, sillä minä en tiennyt minne lähettää hänet.” Siinä näette. Hän sanoi: “Toivoisin, että voisin löytää vanhan seurakunnan, missä he todella laulavat vanhanaikaisia lauluja ja elävät jumalisesti.”

¹⁰⁵ Lapset ovat nälkäisiä, he syövät roskalaatikosta. Elävän Jumalan Seurakunnan tehtävä on ruokkia heitä todellisella Jumalan elävällä Sanalla.

¹⁰⁶ Siellä, ja se kaikki lumous ja tavarat; Joosafat sanoi: “Eikö ole vielä joku muu?”

¹⁰⁷ “Joku muu?” sanoi Aahab. “Mihin sinä vielä tarvitset jonkun muun?” Meillä on neljäsataa parasta, valikoitua, sivistynyttä, huippuruokittua, -puettua miestä, mitä maassa on, seisomassa tässä. He kaikki ovat yksimielisiä, ja heillä on yksi sydän ja yksi ääni, sanoen: ‘Mene! Jumala on sinun kanssasi.’”

108 Ihmettelenpä, etteikö Yhdysvallat ole kohdannut samaa asiaa! Ihmettelenpä, etteikö Jumalan seurakunta ole kohdannut samaa asiaa! Minä ihmettelen. “No,” te sanotte: “katsokaahan, heillä on menestystä. Heillä on valtavia, suuria kokouksia. He tempaavat mukaansa tuhansia kerralla.” Mutta ihmettelenpä, eikö ole vielä joku muu! Ihmettelenpä, eikö ole jotakin erilaista!

109 Me havaitsemme, että meillä on kolmekymmentätuhatta käännyttäistä kuudessa viikossa, ja kuusi viikkoa myöhemmin meillä ei ole yhtään. Jossakin on jotakin vialla. Se on totta. Ja se on kaikki lumousta, teeskentelyä. Maailma, television kautta, radion kautta, elokuvien kautta ja noiden kanavien kautta, on turmellut tämän kansan Hollywoodin hölynpölyllä. Totta. Kaikki haluavat olla suuressa lumouksessa. Eikö se ole totuus? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”—Huom.] Te tiedätte, että se on totuus. Meillä ei ole enää vanhanaikaista uskontoa, joka meillä oli vuosia sitten. Se johtuu siitä, että sen on annettu mennä. Me tulemme siihen aivan hetkessä kuten te tulette näkemään.

110 Oi, millainen kaunis kuva, tai sävähdyttävä kuva, minun pitäisi sanoa. Ja tässä tulee tämä Joosafat sanoen: “Kyllä, minä näen heidät kaikki. He ovat, jokainen heistä, saaneet oppiarvonsa,” ja mitä se sitten olikin. “He kaikki haluavat olla profeettoja tai suuria sananjulistajia. He ovat suurista yliopistoista. Ja he ovat kaikkea tätä. He tulevat suuresta profeettain koulusta ja kaikkea. He ovat kaikki yksimielisiä. Se on totta. Mutta eikö ole vielä yhtä muuta?”

111 “No, mihin sinä tarvitset yhtä muuta, kun neljäsataa antaa suostumuksensa yhtä aikaa?”

112 Mutta tuolla miehellä, syvällä sydämessään, oli Jumala. Ja hän tiesi, että siinä oli jotakin vialla. Varmasti. Hän tiesi, että siinä oli jotakin mätää. Miksi? Sallikaa minun kertoa teille. . . Kirjoitukset eivät sano sitä, mutta tässä on minun käsitykseni. Minä tiedän, että—että Joosafat tiesi, että tuo tekopyhä siellä, Ahab, ettei hän ollut oikeassa suhteessa Jumalaan. Ja Elia oli profetoinut Jumalan Sanan hänelle. Ja kuinka Jumala voisi siunata sitä, minkä Hän oli kironnut? Aamen.

113 Minä sanon saman asian tänään, ystävä. Ja elävän Jumalan Seurakunta, joka on uskollinen Jumalalle, sanoo saman asian. Te ette voi sekoittaa Öljyä ja vettä toisiinsa ja kutsua sitä pelastukseksi. Te ette voi. Sinun täytyy erottautua, veli. Jotakin täytyy tapahtua. Jos yhtään toivoa on jäljellä, meidän täytyy tehdä jotakin, ja tehdä se nopeasti; sillä, hetki, Ylöstempaus on käsillä.

114 Asioita kasaantuu, kaikkea, ja seurakunta on niin kaukana. He lukevat kaikenlaisia lehtiä, kirjoja, tarinoita ja

kaikkea. Minä voisin mennä tänä päivänä. . . Minä voin mennä johonkin seurakuntaan, ja voin sanoa: “Oi, kuinka moni tietää. . .” He tuntevat jokaisen laulun yhden tälläisen suuren herätyskokoussarjan jälkeen. “No niin, millä—millä sivulla tämä tietty—tietty laulu on?” He tietävät sen. He tietävät, kuka se on. He tietävät, kuka asettuu presidenttiehdokkaaksi, ja kuka asettuu ehdokkaaksi *tähän*, ja kuinka monta kertaa elokuvatähdet ovat menneet naimisiin, *sitä* ja *tätä* ja *tuota*. Mutta Jumalan Sanasta he eivät tiedä mitään. Siinä näette. Niinpä me annamme heidän. . . Ja kuitenkin he tunnustavat olevansa kristittyjä.

¹¹⁵ Eikä siitä tule syyttää ihmisiä. Se johtuu puhujalavan takaa, sieltä se on tullut. Tarkalleen. Se johtuu puhujalavan takaa. He opettavat heille kaikenlaisia rytmejä ja kaikenlaista *tätä* ja *tuota* ja organisaatioita, kuinka saada teidät muodostamaan nuorisoryhmiä ja kaikkea sellaista. Ihmettelenpä, onko se maksettua. Ei mitään sitä vastaan, mutta onkohan se Jumalan vaatimus.

¹¹⁶ Kun, Jeesus sanoi: “Jollei ihminen synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi mitenkään päästä sisälle Valtakuntaan. Joka tahtoo. . . tahtoo seurata Minua, kieltäköön itsensä ja omat maailmalliset nautintonsa, ottakoon ristinsä ja seuratkoon Minua.” *Risti* on “kuoleman, kärsimyksen” symboli. “Se, joka haluaa olla kristitty, riisukoon pois omat ajatuksensa. Riisukoon pois omat tekonsa. Riisukoon pois kaiken, kieltäen itsensä; ja ottakoon tuon siunatun ristin ja seuratkoon Minua joka päivä. Se, joka tahtoo seurata minua, tehköön hän sen.” Tämä on se, mitä Jeesus sanoi.

¹¹⁷ Mutta nykyään me sanomme: “Pitäkää kaikki hauskaa. Kaikki taputtakaa käsiänne. Kaikki huutakaa: ‘Halleluja!’ Kaikki tehkää *näin*.” Voi, millaisen kasan touhua me saimme! Aamen. Jumala. . . Meillä on näitä uusia lauluja ja me laulamme niitä niin nopeasti, että näyttää siltä kuin me juoksisimme niiden kanssa läpi seinän, tai jotakin sellaista.

¹¹⁸ Kun, minä ajattelen, että jos me laulaisimme *Suo kohti Herrani*, se olisi paljon parempi Seurakunnalle; vanhanaikaiset laulut.

¹¹⁹ Paljon ihmisiä on tullut tanssiorkestereista, joku poika on saattanut soittaa eilen illalla tanssiorkesterissa, ja tänä iltanako hän soittaisi elävän Jumalan Seurakunnassa? Se on kauhistus Jumalan silmissä. Koeteltakoon tuota miestä ensin, ja kantakoon hän parannuksen soveliasta hedelmää, osoittaakseen, että hän on sopusoinnussa Jumalan kanssa.

¹²⁰ He tuovat jazz-maailman suoraan puhujanlavalle. He tuovat Hollywoodin, lumouksellisen saarnaamisen, suoraan puhujanlavalle.

¹²¹ Niin, enkö minä istunut teidän hienossa kaupungissanne muutamia viikkoja sitten, Louisvillessä, Kentuckyssa? Minun sydämeni murtui! Kun he kaikki istuivat siellä, haluten nähdä Jumalan ihmeitä; ja niin pian kuin te saarnaatte Evankeliumia, he tulevat täyteen, yhdessä hetkessä, ja kääntävät selkensä ja kävelevät ulos rakennuksesta. Todellakin. He eivät halua Sitä. Heidän sydämensä ovat kovettuneet. He poistuivat; ja monet heistä, protestantteja, myös, jotka käyvät protestanttisissa seurakunnissa. Mutta he olivat täynnä...täytettyjä niin täyteen lumousta ja kaikkea sellaista hölynpölyä ja seurakunnallisuutta, kunnes he eivät tiedä mitään elävän Jumalan Hengestä. "Heillä on jumalisuuden muoto, ja he kieltävät sen Voiman."

Millaisessa ajassa me elämme! Katsokaa, mihin se päättyykään.

¹²² Joosafat sanoi: "Minä tiedän, Ahab. Siinä ovat sinun neljäsataa saarnaajaasi. He ovat kaikki hienon näköisiä kavereita, jokainen puettuna ja hiukset kauniisti kammattuna ja kaikkea, mitä he voivat vain olla. Heillä voi olla jumaluusopin tohtorin arvonsa. Heillä voi olla kaikenlaisia oppiarvoja. He saattavat tuntea kirjoitukset A:sta Ö:hön. Mutta ei sinulla ole vielä yhtä, jossakin? Eikö vielä jossakin ole joku muu?"

¹²³ Hän sanoi: "Kyllä, on vielä yksi, mutta minä vihaan häntä." Siinä näette. Siinä näette. "Minä vihaan häntä." Muistakaa, että Ahab oli uskonnollinen mies, ja nämä olivat uskonnollisia opettajia, mutta he vihasivat tätä miestä, jolla oli Totuus. Hän sanoi: "Minä vihaan häntä." Hän sanoi: "Hän aina karjuu jotakin minua vastaan." Kuinka hän voisi olla tekemättä sitä, kun Jumalan Sana oli tuominnut hänet?

¹²⁴ Kuinka sinä voisit olla hiljaa, jos sinä olet Jumalan mies tai Jumalan nainen, ja tiedät ja näet synnin ja asioita, kasaantuneena ja punnittuna, ja kaikkea sellaista; ja näet inhimillisten sielujen menevän helvettiin, miljoonia päivittäin, ja seistä hiljaa? Sinä et voi tehdä sitä.

Joku sanoi minulle täällä: "Luuletko, että sinä voit pysäyttää sen?"

¹²⁵ Minä sanoin: "En. Minä en voi pysäyttää sitä, koska Jumala sanoi. Mutta eräänä päivänä, Tuomiolla, he vetävät esiin tuon suuren kuvaruudun, laittavat tuon kameran päälle, ja tuo nauhoitus tullaan toistamaan. Ja minä tulen seisomaan ja kuuntelemaan sitä, ja minä haluan kuulla ääneni varoittavan sitä vastaan. Jumala on tuomitseva minut, kun minun ääneni tulee sitä vastaan." Kyllä. Kun me näemme tämän elämän, tämän sukupolven, uudestaan näytettynä siellä Tuomiolla. Varmasti. Me elämme hirvittävässä ajassa. Ja siinä se on.

Ja me näemme hänet; hän sanoi: “Eikö ole enää yhtään muuta?”

¹²⁶ Hän sanoi: “Kyllä, mutta minä vihaan häntä, koska hän aina profetoi pahaa minua vastaan.”

¹²⁷ Kuinka hän voi olla saarnaamatta noita kovia asioita, kun hän näkee, että se jatkuu? Nähdessään Ahabin elävän, niin kuin hän eli ja tekevän, niin kuin hän teki ja ihmisten tulevan sellaisiksi kuin he ovat!

¹²⁸ Kuinka voi Jumalan mies tai Jumalan nainen olla huutamatta ja nuhtelematta syntiä joka puolelta? Kun he näkevät nämä penseät saarnaajat, lumoaajat ja kouluttajat ja muun sellaisen, jotka antavat ihmisten mennä helvettiin, miljoonittain, petettyinä monet...jopa pyhyiden ihmisten joukossa. Minä en puhu niinkään paljon metodisteista ja baptisteista ja sellaisista asioista; heilläkin on sitä. Mutta se on suoraan teidän omissa joukoissanne. Kyllä!

¹²⁹ He tulevat puhujalavalle tavalla, joka on kaikkea muuta kuin kristittyjen tapa, eläen niin kuin kaikki muutkin, kautta maiden ja asioiden, sitten he kutsuvat sitä “uskonnoksi.” Se on uskonto, mutta se on kaukana Herran pelastuksesta. Se on totta. He vain tuovat ihmiset siihen asti, että se on vain joukko kiihotusta. Sitten niin pian kuin tuo kiihotus menee ohi, silloin, ensimmäiseksi te huomaatte, ettette voi löytää ainoatakaan heistä; rukoushuone on tyhjä. Veli, jos ihminen rakastaa Jumalaa, hän täyttää istuimensa seurakunnassa joka kerta. Hän ei voi pysyä poissa siltä. Aivan oikein.

¹³⁰ Olkaa nyt tarkkaavaisia muutama hetki. Minä koetan kiiruhtaa, mennä nyt suoraan asiaan, koska aikani rientää.

Huomatkaa, sitten hän sanoi: “Eikö siellä ole vielä yhtä?”

¹³¹ Hän sanoi: “Kyllä, mutta minä vihaan häntä. Hän profetoi aina minua vastaan. Hän sanoo pahoja asioita minua vastaan.”

“Hyvä on,” hän sanoi: “menkää noutamaan hänet.”

Hän sanoi: “Hänen nimensä on Miika.”

¹³² Mutta tällä miehellä oli tarpeeksi uskontoa tietääkseen, että nämä kaverit eivät olleet oikeassa.

¹³³ Ja kuka tahansa mies, jota Jumalan voima on milloinkaan koskettanut vähäisimmässäkään määrin, tietää, että nämä asiat, joita kutsutaan kristillisyydeksi tänä päivänä, eivät ole oikein. “Te ette voi rakastaa maailmaa tai maailman asioita; jos te teette niin, Jumalan rakkaus ei ole teissä.” Raamattu sanoi niin.

Katsokaahan. Hän sanoi: “Menkää noutamaan hänet.” Ja he menivät sinne.

¹³⁴ Ja sitten hän lähetti jonkun sanansaattajan matkaan, seurakunnan diakonin ehkä, tai jonkun, joka meni sinne ja

sanoi: “Katsohan nyt, Miika, me aiomme tuoda sinut tänne Ahabin ja Joosafatin eteen. Nyt he molemmat istuvat siellä. He ovat suuria miehiä. He ovat opettajia ja tiedemiehiä. Ja heillä on oppiarvonsa ja niin edelleen. Ja jokainen meidän seminaareistamme, jokainen meidän seurakunnistamme täällä, on täysin yksimielinen siitä, että tämä on Herran tahto. Sano sinä nyt samoin kuin he sanovat, niin minä sanon sinulle, että sinä saat pukeutua paremmin ja ajaa Cadillacilla. Minä sanon sinulle, että sinusta tulee suuri mies, jos teet sen. Kyllä. Sinä tulet menestymään.”

¹³⁵ Miika sanoi: “Niin totta kuin Herra Jumala elää, minä sanon vain, mitä Jumala sanoo.” Aamen. Kyllä. Oi, siinä on minun sydämeni mukainen mies. “Minun ehkä täytyy syödä vettä ja leipää,” niin kuin tapahtui, “jos minä teen sen.” Häntä ehkä lyödään ensin yhdelle ja sitten toiselle poskelle, ja vaikka mitä, mutta hän kertoi totuuden ja seiso sen kanssa. Jumala vahvisti sen olevan totuus. Hän ei ollut niin suosittu, mutta hän tunsu Jumalan.

¹³⁶ Vanha kunnan Miika tuotiin sinne. Hän sanoi: “Hyvä on, Miika, mitä sinä sanot siitä?”

¹³⁷ Hän sanoi: “Menkää. Menkää.” Hän sanoi: “Menkää rauhassa. Menkää vain, menestykää, niin minä haluan teidän tekevän. Mutta minä näin Israelin niin kuin lampaat, ilman paimenta, kukkuloilla, hajallaan. Siinä se on,” hän sanoi.

¹³⁸ Ja kun hän teki niin; ja Ahab kääntyi ympäri, ja Joosafat. Hän sanoi: “Mitä minä sinulle sanoin? Tuo pyhä kieriskelijä tai mikä onkin,” suokaa anteeksi, “tai mitä hän sitten onkin, tuo heppu sanoi niin! Mitä minä sinulle sanoin? Tuo heppu ennustaa ainoastaan pahaa minua vastaan. Mitä minä sinulle sanoin? Hän vain tuomitsee meidän seurakuntamme ja tuomitsee meidän sananpalvelijamme ja tuomitsee meidän harjoittamamme uskonnon. Mitä minä sinulle sanoin? Hän sanoisi sen. Minä tunnen hänet. Minä tunsin hänen isänsä ennen häntä.” Aamen. [Veli Branham lyö kerran kätensä yhteen—Huom.] “Minä tunsin hänen isänsä ennen häntä.” Huh-huh, kyllä, todellakin, todellinen Jumalan mies. Hän sanoi: “Minä tiesin, että hän sanoisi noin.”

¹³⁹ Ja niinpä hän sitten sanoi: “Kyllä,” hän sanoi: “Minä näin Israelin niin kuin lampaat, hajallansa, ilman paimenta, kukkuloilla.” Ja niinpä hän sitten sanoi: “Minä. . .”

¹⁴⁰ Ja sitten yksi näistä kavereista, jolla oli suuret sarvet, oli valmiina työntämään pois. Tuo saarnaaja käveli sinne ja nykäisi pikku Miikan ympäri ja löi häntä suulle niin lujaa kuin saattoi, sanoen: “Mitä tietä Jumalan Henki meni, kun Se lähti pois minusta? Jos sinä tiedät.”

¹⁴¹ Sanoi, hän sanoi: “Odota kunnes istut täällä vankilassa, ja silloin sinä saat tietää, mitä tietä Se meni.” Se on totta.

142 Odottakaa, kunnes Venäjä asettuu tänne, valtaa kansakunnat ja niin edelleen, ja tämän maan, sen luopumuksen tähden, ja te tulette näkemään, mikä oli oikeaa ja väärää. Se on totta. Te tulette näkemään, kannattiko teidän penseä uskontonne vaiko ei.

143 Tulkoon tämä kansa kyyneliin, älköönkä puhjetko nauruun ja näytelmiin. Langetkoon tämä kansa polvilleen, parannuksessa. Sitä me tarvitsemme. Ei sellaista herätystä, että saadaan suuri joukko ihmisiä johonkin seurakuntaan. Meidän täytyy sulkea jokainen salakapakka, lopettaa kaikki tupankanpoltto, repiä maahan nuo tehtaat. Aloittaa todellinen, vanhanaikainen Pyhän Hengen kampanja; missä miehet ja naiset yötä päivää makaavat kasvoillaan itkien. Minä sanon teille, että se on oleva suurin turvapaikka, mitä tällä kansalla koskaan on ollut. Se on totta.

144 Lopettakoon Branham Tabernaakkeli typeryytensä. Tulkoon se takaisin tänne alttarille ja tulkoon oikeaan suhteeseen Jumalan kanssa. Sopikaa naapureidenne kanssa, ja niin edespäin sillä tavalla ja tulkaa oikeaan suhteeseen Jumalan kanssa. Teillä ei ole enää kiistoja ja sellaista käytöstä; se on oleva paikka, joka vetää maailman puoleensa. Se on totta. No niin, se on totuus.

145 Sitten hän sanoi: "Mitä tietä Jumalan Henki lähti minusta ulos?"

146 Ja Miika sanoi: "Minä näin Jumalan ja Hänen joukkonsa, Hänen neuvostonsa, istuvan Kirkkaudessa."

147 Tiedättehän, että Jumalalla on Siellä ylhäällä neuvosto koolla aina silloin tällöin. Hän tuo tykönsä Enkeliolentonsa ja pitää neuvoa aina silloin tällöin ylhäällä Taivaassa.

148 Ja hän sanoi: "Minä näin Hänet istumassa Valtaistuimella, ja kaikki väki seisoi Hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan." Ja hän sanoi: "He keskustelivat: 'Kenet me saamme menemään sinne ja pettämään Ahabin, saadaksemme hänet tänne ja täyttääksemme Elian profetian? Jumala on sanonut sen, mitä tulisi tapahtumaan, niinpä katsokaamme vain, kuka voisi mennä alas.'

149 "Ja valehteleva henki tuli ylös syvyydestä," tietystikin, helvetistä, "tuli ylös Jumalan eteen ja sanoi: 'Minä menen alas, ja minä menen noihin saarnaajiin ja saatan heidät kaikki profetoimaan valheen.'" Oh, miten he polttivatkaan päreensä! Miten kummalliseksi he tunsivatkaan olonsa! Kun: "Hän sanoi: 'Minä menen alas ja saatan kaikki nuo saarnaajat, jokaisen heistä, profetoimaan valheen.'" Ja hän meni alas ja meni noihin saarnaajiin, ja he alkoivat profetoida valhetta.

150 Ja, veli, sama Jumala hallitsee yhä samalla Valtaistuimella tänä päivänä. Ja tuo sama valehteleva henki on tehnyt saman asian tänä päivänä, profetoiden valheita.

151 He jatkoivat sanoen: “Rauha, rauha, rauha,” Ensimmäisen maailmansodan jälkeen.

152 Sallikaa minun näyttää teille, mistä se tuli. Ensimmäisessä maailmansodassa, kun Ranska siellä kääntyi pois Jumalasta, homoseksuaalisella 90-luvullaan, ja alkoi . . .

153 Nyt minä olen pääsemässä vähän siveellisyyksityksiin, niinpä te kaikki istukaa todella hiljaa muutamia minuutteja.

154 Katsokaahan, silloin siellä, alussa, Ranskassa, siellä halpamaisuus ja saastaisuus ensiksi alkoi. Jos tässä maailmassa milloinkaan on ollut rotanpesää, se on Pariisi, Ranska. Ja minä olen lähimain matkannut suurimmassa osassa sitä, ja se on pahin paikka, mitä koskaan olen nähnyt. Ja Lontoo, Englannissa ei paljonkaan poikkea siitä. Ja Yhdysvallat on tulossa aivan samaan linjaan sen kanssa. Se on totta. Siinä he ovat.

155 Joka kerta kun te murratte naisten moraalien, te murratte kansakunnan selkärangan.

156 Täältä te menette sinne heidän omiin maihinsa ja sanotte olevanne lähetyssaarnaajia, he eivät pidä . . . He sanovat: “Mitä te aiotte pyytää meitä tekemään, mitenkä laulaa likaisia lauluja vaimoistamme tai tyttäristämme? Aiotteko te kertoa meille, kuinka erota vaimoistamme? Opettaako meille, kuinka juoda viskiä ja vaelttaa omia teitämme?” Tätä me olemme.

157 Me kutsumme itseämme uskonnolliseksi kansaksi, kristityksi kansaksi. No, ne “pakanat” Afrikassa voisivat opettaa meille käyttäytymissääntöjä, kuinka elää. Mädännein paikka, Yhdysvalloissa, tai maailmassa, melkeinpä, on tämä kansakunta, jollaiseksi se on tullut. Minä olen amerikkalainen, varmasti. Mutta, veli, minä en voi . . .? . . . Ahabin tai Joosafatin edessä, ja minun täytyy kertoa, että se, mitä Jumala sanoo on Totuus. Sen puolesta seurakunnan täytyy seistä tänä päivänä. Jos on kyse joko kansakunnasta tai Jumalasta, silloin se on Jumala, aina. Kyllä.

158 Huomatkaa, Ranskassa, he aloittivat kaiken mädännäisyytensä ja menon, jollaista he elivät siellä. Ja sitten Jumala lähetti Saksan heidän kimppuunsa, pieksemään heitä vähän. Sitten me menimme sinne pelastamaan heidän nahkansa. Ja niin pian kuin me olimme tehneet sen, ja voittaneet sodan, ajaneet saksalaiset pois, tehneet rauhan Ranskassa, kääntyivätkö he Jumalan puoleen? Eivät todellakaan. Naisia, viiniä, irstailua, syntiä ja saastaa korviin asti!

159 Mitä he sitten tekivät? Mitä tapahtui? Tämä on se, mistä me aloitimme. Saatana asetti päämajansa sinne. Sieltä hän aloitti, juuri sieltä, turmellen maailman, Pariisista, Ranskasta käsin.

160 Sitten, jos te panette merkille, hän ei voinut päästä tänne sananpalvelijoiden kautta, niinpä hän tuli tänne Hollywoodiin.

Hän pystytti Holl-...Hän pystytti päämajansa tänne Hollywoodiin. Saatana laskeutui tänne muutamia vuosia sitten, viisitoista tai kaksikymmentä vuotta sitten, suuren armeijansa kanssa ja meni, törmäsi Hollywoodiin, Kaliforniaan. Ja hän on tunkeutunut Yhdysvaltoihin riivaajavoimineen. Totta! Kaikki meidän muotimme tulee Pariisista. Ne tulevat Hollywoodiin, valkokankaille. Nämä pienet tytöt ja pienet pojat ja muut, menevät ulos täällä, he katselevat noita elokuvia.

¹⁶¹ Herttaiset pikkulapset, hienot pikkukaverit, ei mitään heitä vastaan. Jumala siunatkoon heidän pienet sydämensä! Minun sydämeni vuotaa verta heidän tähtensä.

¹⁶² Ja aivan täällä kaupungissa, minä puhuin... yhdelle... Poikani, muutama päivä sitten, hän sanoi: "Isi, jospa täällä olisi muutamia poikia, kaupungissa, joilla olisi Pyhä Henki," ja niin edespäin. Te ihmettelette, miksi minä olin menossa Denveriin, Coloradoon, tai jonnekin sellaiseen? Saadakseni lapseni jonnekin, missä on joukko ihmisiä, jotka huutavat Jumalan puoleen! Mitä me tarvitsemmekaan, veli!

¹⁶³ Tämä maa, tämä kansakunta, tämä kaupunki, tämä paikka, on tullut niin turmeltuneeksi, että se on säälittävää. Jos minä vain voisin juuri nyt ilmaista sen, minkä minä ehdottomasti tiedän olevan totuus juuri tässä paikassa, se ei olisi edes esittämiskelpoista sekalaisessa kuulijakunnassa. Tai juuri täällä meidän omassa kaupungissamme, juuri täällä; eikä ainoastaan täällä, vaan muissa paikoissa, kaikkialla, se on alkanut tulla yksinkertaisesti... .

¹⁶⁴ Minkä tähden? Ihmiset... Katsokaa, ystävät, siitä on tullut niin viekasta. Siitä on tullut niin helppoa, kunnes se aivan tukahduttaa teidät. Saatanalla oli tapana olla muotisuunnissa. Hän ei ole ehkä mennyt pois muotisuunnista eikä hän ei ole lopettanut toimintaansa, minä sanon teille sen. Hän toimii yhä.

¹⁶⁵ Katsokaahan tänään. Verratkaamme, kuten hetki sitten sanoin, pikku naista, pientä kunnan tyttöä, ruusuun. Esimerkiksi, ruusu, se on kaunis; se on siellä katsottavana, se on totta. Ja juuri samoin on seurakunnan suhteen, se on siellä katsottavana. Kuten sievä pikku nainen, hän on siellä katsottavana. Se on totta. Mutta jos hän... Hän on kaunis, sitä hän on aviomiehelleen, hän—hän on luotettava. Mutta jos hänellä ei ole tuota moraalien miekkaa pistämässä esiin suojelemassa häntä, hänestä tulee velkataakka yhteiskunnalle ja ihmisille; tulee niin alhaiseksi ja hävyttömäksi ja turmeltuneeksi etteivät edes koirat enää katso häneen päin. Se on totta.

¹⁶⁶ Ja sama asia elävän Jumalan seurakunnan suhteen! He menevät sinne ja koettavat tehdä hohdokkaaksi ja kunnostaa

itsensä, ja toimia kuten...He riisuvat naisensa täällä, totta...ja ihmiset eivät tajua, että nämä riivaajat ovat tunkeutumassa teidän koteihinne.

¹⁶⁷ Aivan naapuristossani jokin päivä sitten eräs nuori nainen, jota minä pidän hyvänä naisena...Ja hän on naimisissa oleva nainen, jolla on lapsi. Ja tuo pikku nainen tuli sinne ulos. Miehiä tuli tietä pitkin tekemään jotakin työtä, ja tämä pikku nainen meni sinne ulos noissa pienen pienissä vaatteissa, mikä oli hirvittävää.

¹⁶⁸ Tämä on hirveä äitienpäivän puhe. Mutta veljeni, salli minun kertoa sinulle jotakin. Äiti, tule äidiksi jälleen!

¹⁶⁹ Se oli sitä jopa sen pienen pojan mielestä, joka vieraili naapurustossamme, sillä hän tuli sisään ja kertoi meille siitä: "Katsokaa tuonne!"

Minä sanoin: "No, se ei ole mitään."

¹⁷⁰ Tämä nainen on hieno nainen. Minä en sano, että hän on turmeltunut. Mutta kyse on siitä, että hänen päällään on ilkeä, saastainen henki, joka saa hänet tekemään niin, eikä hän tiedä sitä.

¹⁷¹ Miksi ihmeessä äiti haluaisi, tai kukaan, haluaisi laittaa päälleen noita vanhoja pienen pieniä saastaisia vaatteita ja venytellä itseään miesten edessä? Sinä olet kaunis, sisar. Sinä olet kaunis, äiti. Minä kiitän Jumalaa sinusta. Mutta, sinä olet kaunis, mutta sinulla ei ole Pyhää Henkeä suojelemissa noita siveellisyyskäsityksiä. Sinulle olisi ollut parempi, että olisit ollut niin ruma, ettei kukaan olisi katsonut sinuun, ja olisit mennyt taivaaseen. Se on oikein. Se on totta. Tarkatkaa, mitä te teette; tuota moraalia.

¹⁷² No niin, mistä on kyse, saatana on tullut ja hän on sanonut ihmisille nämä asiat. Hän on mennyt saarnaajiin; hän on asettanut Hollywoodin malliksi. Nämä tytöt ja nuoret—nuoret naiset, he ottavat mallia Hollywoodista. Paras, mitä heillä on tässä maassa tänään, kaikkein moraalisin, mitä te voitte kuulla, on keskustelu radion puheohjelmissa.

¹⁷³ Joku vanha nainen kuten rouva Kay Starr, ei mitään häntä vastaan; mutta kun te näette vanhan naisen, viidenkymmenen ikäisen, ja kaikkea, vaatteensa vedettynä päälle niin kuin hänet olisi valutettu jauhosäkkiin. Minä en sano tätä vitsinä, koska minä puhun noita asioita vastaan. Mutta nainen, joka toimii sillä tavalla ja nousee seisomaan ja on esimerkkinä nuorille amerikkalaisille naisille, se on velketaakka meidän maallemme. [Veli Branham koputtaa puhujapöytää viisi kertaa—Huom.] Se on saatana.

¹⁷⁴ Kaverit kuten Arthur Godfrey ja muut kulkien täällä ympäriinsä, tehden asioita, joita he tekevät, ja maan huomattavin mies sellaisena, ja, no, se on häpeällistä.

175 Halleluja! Minä sanon sen, koska minä tunnen Pyhän Hengen olevan täällä. Hyökkäys on käynnissä, porhaltaen talosta taloon, paikasta paikkaan, seurakunnasta seurakuntaan, miehestä mieheen.

176 Lapset, Jeesuksen Kristuksen nimessä, nouskaa herätyksen ja Jeesuksen Kristuksen kanssa moraaliseen vastarintaan ja sanokaa: “Minä valitsen Herran halveksittujen harvojen tien.” Kyllä. “Minä tulen olemaan todellinen äiti.” “Minä tulen olemaan todellinen isä.”

Kun koko maailma, ja kaikki ympärillä,
 kaikki sieluni ympärillä pettää,
 Silloin Hän on kaikki toivoni ja tukeni.
 Sillä Kristuksella, kalliolla, minä seison;
 Kaikki muut perustat on upottavaa hiekkaa,
 Kaikki muut perustat!

177 Mikä sai aikaan kaiken tämän roskan? Mikä on saanut sananpalvelijat toimimaan tällä tavalla? Mikä sai saarnaajat profetoimaan tämän valheen ihmisille?

178 Mikä teki sen, vuosia sitten, että te metodistit...Kun vanha John Smith kannettiin saarnatuoliinsa saarnaamaan evankeliumia, ja hän saarnasi neljän tunnin lyhyen saarnan. Ja hän sanoi: “Ongelma on siinä, että minun sydämeni särkyi.” Hän sanoi: “Metodistitytöt jopa pitävät sormuksia sormissaan.”

179 Ja tänä päivänä he pukeutuvat shortseihin ja pieniin saastaisiin vaatteisiin. Ja he tulevat olemaan täysin alastomia seuraavan viiden vuoden päästä, jollei jotain tehdä. [Veli Branham koputta puhujapöytää kolme kertaa—Huom.] Mitä on tapahtunut teille metodistisaarnaajat, te campbelliitit, te baptistit? Kyllä. Se on saatana, joka on hyökännyt voimassaan, ja hänen pikkupaholaisensa ovat täällä.

180 Ettekä te tajua sitä, te, jotka poltatte tupakkaa, te naiset, ja toimitte sillä tavalla kuin toimitte, ja juotte ja käyttäydytte niin kuin käyttäydytte. Te ette tajua, että te myrkytätte elimistönne, ja turmelette kokonaiset sukupolvet, jotka seuraavat teitä, jos niin on. Kahdeksankymmentäviisi prosenttia suurempi mahdollisuus on saada syöpä polttamalla tupakkaa, ja te alatte harkitusti käyttää niitä. Ja seurakunnat hyväksyvät sen.

181 Ja eräässä suuressa baptistikirkossa täällä, hiljattain... Minä lyön baptisteja. Minulla on oikeus tehdä se; he tavallaan nojautuvat sille puolelle, josta minä tulen. Mutta kun heidän täytyi antaa väliaika pyhäkoulujumalanpalveluksen ja saarnajumalanpalveluksen välillä, niin että pastori ja kaikki saattoivat mennä ulos ja vetää savut, ja katu oli reunustettu miehillä ja naisilla, jotka polttivat savukkeita. Saatana on tehnyt sen. Se on totta.

182 Sitten täällä meidän omassa kaupungissamme, yksi meidän huomattavimmista sananpalvelijoistamme, aivan täällä New Albanyssa, tällä leikkikentällä, että yksi meidän huomattavimmista sananpalvelijoistamme on ohjaamassa nelintanssiohjelmaa, tuodakseen miehiä ja naisia toimintaohjelmiin.

183 Älkää välittäkö siitä, mitä maailma sanoo, minä en välitä siitä, kuinka te koetatte puhua siitä; veli, ei ole yhtään miehekästä miestä, joka voisi lähestyä toisen miehen vaimoa, tuntematta mitään. Te tiedätte, että se on totuus.

184 He ovat ottaneet naisemme ja riisuneet heidät; tuolla toimistoissa ja ajamassa takseja, ja pitkin katuja. Siinä missä heidän pitäisi olla kotona, lieden takana, keittämässä ja valmistamassa aterioita.

185 Mitä se on? Se on saatana. Hyökkäys on käynnissä. Minä en ole sanomassa mitään *tästä* yksilöstä tai *tuosta* yksilöstä. Minä sanon, että kyseessä ovat saastaiset henget, jotka ovat valtaamassa ihmisiä, ajamassa heitä suoraan siihen. Hyökkäys Yhdysvaltoihin!

186 Seurakunnan kukistaminen! Saatana on kukistanut seurakunnan. Silloin ennen . . .

187 He ottavat nyt jonkun pojan, kun hän tulee seminaariin, ensimmäiseksi hänen täytyy opiskella saadakseen loppututkintonsa. Hänen täytyy opiskella psykologiaa, hänen täytyy opiskella teologiaa. Hänen täytyy opettaa, hänen mieleensä täytyy iskostua kaikenlaista. Jos hänellä ei ole todella hyvää koulutusta, jos hän ei ole niin älykäs ja teräväpäinen kuin vain voi olla, silloin he hylkäävät hänet; häntä ei voida kelpuuttaa. Mitä hänen täytyy tehdä? Mennä tänne ja pitää pieni poliittinen puhe, niin sanoakseni, seurakuntapoliittinen puhe, joukolle ihmisiä, joukolle kuolevia miehiä ja naisia.

188 Oi Jumala, lähetä meille joitakin vanhanaikaisia, takametsien miehiä, jotka eivät erota A:ta B:stä, mutta jotka tuntevat Herran Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voiman, jotka saarnaavat parannuksen tekoa ja lähettävät miehiä ja naisia alttarille, rakastamaan Herraa Jeesusta. [Tyhjä kohta nauhalla—Huom.]

189 Se on velkatakaakka. Hän on vallannut seminaarit. Hän on vallannut seurakunnat. Hän on riisunut naisemme. Hän on saattanut miehemme tilaan, jossa te ette voi sanoa heille mitään. Ja miehet ja naiset, minä ajattelen . . .

190 Te sanotte: "No, naiset!" Kyllä, ja te miehet, jotka sallitte vaimojenne tehdä niin, se osoittaa, mistä teidät on tehty. Juuri niin on. Varmasti. Se on häpeä. Se on sääliäväää.

191 Ja mitä sitten tulee saarnaajaan. Saarnaaja seisoo puhujakorokkeella, tänä päivänä, nykyaikaisessa saa-

...saarnatuolissa. Seisoo siinä, ihmiset edessään, ja saarnaa jokaisesta maailman eri pikku asiasta paitsi katumuksesta ja synnistä ja Kristuksen rosoisesta rististä. Kyllä.

¹⁹² Kun te esitätte tosiasiat; ihmiset tulevat kuuntelemaan teitä, evankelioimiskokouksessa. Te koetatte mennä asiaan ja saarnata evankeliumia, ja saada ihmiset katumaan ja saada heidät oikeaan tilaan. He nousevat ylös ja kävelevät ulos, heidän: "Ei tarvitse kuunnella Sitä." Ei, heidän ei tarvitse. Mutta, veljet, mutta heidän täytyy joko tehdä parannus tai he hukkuvat.

¹⁹³ Riivaajat! Te menette kouluun; se on vallannut koulun. Katsokaa ympärillenne, koko maata tänä päivänä. Katsokaa tänne, te ihmiset, te protestantit. Katsokaa, neljää valtavan suurta katolista koulua ja muita, rakennetaan tänä päivänä. Mistä se johtuu? Te olette antaneet aitojen madaltua.

¹⁹⁴ Ei mitään katolisuutta vastaan, vaikka minä en usko siihen. Minä olen tiukasti protestantti. Se on aivan totta, ja voin osoittaa, että he eivät...Te ette voi kiistellä heidän kanssaan. He sanovat: "Me emme välitä siitä, mitä Raamattu sanoo. Me tiedämme, mitä kirkko sanoo."

¹⁹⁵ Jumala on Sanassaan. [Veli Branham koputtaa puhujakorokkeeseen viisi kertaa—Huom.] Tässä on se, missä Jumala on.

¹⁹⁶ Mutta jotkut katoliset, pitäytymisessään kirkkoonsa, saattaisivat teidät häpeään protestantteina. Jos te vain pitäytyisitte Raamattuun, niin kuin he pitäytyvät kirkkoon! Se on totta. Mutta he ovat väärässä. Minä voin sanoa sen Kaikkivaltiaan Jumalan arvovallalla, että he ovat väärässä. Ehdottomasti.

¹⁹⁷ Ja te protestantit olette väärässä siinä tavassa, jolla te toimitte, koska te itseasiassa tiedätte paremmin, ja silti teette niin. Se tekee teistä tekopyhiä. Varmasti, se on hyökkäys; seurakunnat pettävät. Ja nyt sen sijaan...

¹⁹⁸ Seurakunta, koettaessaan tehdä seurakuntansa kauniiksi, rakentaa suuremman kirkkorakennuksen, laittaa sinne suuret kierreportaat, valtavan suuret pilliurut, ja hankkii kaiken koettaessaan tehdä kaiken niin kuin Katolinen kirkko. [Veli Branham koputtaa puhujakorokkeeseen useita kertoja—Huom.] Te ette halua ottaa mallia Katolisesta kirkosta, jos se on tuomittu menemään tuhoon. Sillä se on NÄIN SANOO HERRA, se on tuomittu menemään tuhoon. Ja jos te otatte mallia siitä, te tulette menemään sen kanssa.

¹⁹⁹ Mutta se, mitä me tarvitsemme tänään, ei ole suuri kirkkorakennus, suuret kierreportaat; tarvitaan vanhanaikaisia alttareita, missä synnit palavat loppuun, sellaisten pyhittyneiden miesten ja naisten rukousten alla,

jotka rakastavat Herraa Jeesusta Kristusta. Te tiedätte sen. Sitä me tarvitsemme. Kuulkaa minua, ystävät. Kuulkaa minua. Se on rakkautta.

²⁰⁰ Aikani on kulunut. Minä vain haluaisin viipyä siinä, missä. . . Minä palaan siihen vähän myöhemmin, tuohon hyökkäykseen, minne se on mennyt. Se on valloittanut. Se on valloittanut kansamme. Se on valloittanut Yhdysvallat.

²⁰¹ Muistakaa nyt, minä en ole koskaan elämässäni äänestänyt; katsokaahan, minä sanoin. . . ylpeilemistä. Se on minun amerikkalainen esikokoisikeuteni, jos minä haluan tehdä sen. Mutta minä arvostan liiaksi ystäviäni laittaakseni heidät sinne. Katsokaahan, minä olen nähnyt heidän menevän sinne hienoina miehinä, tulevan pois roistoina, ja sitä minä en halua.

²⁰² Minulla on yksi asia. Minä olen täällä valmistamassa puolueohjelmaa yhdelle Henkilölle, joka on ehdokkaana, ja se on Jeesus Kristus, ja Hän yksin. Se on totta. Jos minä voin saada seurakunnan ojennukseen, muu maailma pitää huolen itsestään. Se on totta.

²⁰³ Mutta sallikaa minun kertoa teille, kun herra Roosevelt. . . Tämä mies on kuollut. Annetaan hänen levätä; uskon hänen olevan levossa. Hän tuli ja nappasi kolme tai neljä virkakautta ja otti komennon, pelkkä alustava diktatuuri. Minä voin osoittaa teille sen Kirjoituksista, missä Ne sanovat, että se tapahtuisi. Se on totta. Meillä ei ole enää perustuslakia. Se on hajotettu palasiksi. Kaikki on hajallaan. Republikaanit ovat yhtä huonoja. Se on käytännössä sama asia.

²⁰⁴ Sillä jokainen valtakunta tullaan murskaamaan, mutta Jeesuksen Kristuksen Valtakunta on pysyvä ja hallitseva ikuisesti. Se on totta. Siinä. . . Daniel näki vuoresta irtihakatun kiven, ja se iski poliiti-. . . poliittiseen maailmaan siellä ja murskasi sen kuin jauhönpölyksi, kuin vehnäksi puimatantereella kesäaikaan. Mutta Kivi kasvoi suureksi vuoreksi, joka levisi yli tai-. . . täytti koko taivaat ja maan. Siinä se on.

²⁰⁵ Poliittinen maailma on mennyttä. Kansakuntamme on sortunut. Muistakaa se, että veli Branham sanoi siitä NÄIN SANOO HERRA. Kansakuntamme on murskana. Se ei koskaan nouse. Se on mennyttä kuten kaikki muutkin kansakunnat. Se on suurin kansakunta maailmassa, seisten tänä päivänä, mutta itse saatanan siemen on istutettu ihmisten sydämiin; kuinka se tuli Hollywoodiin, kuinka se meni ihmisiin, ja aloitti tämän. Ettekä te voi sanoa heille mitään.

²⁰⁶ Jos sinne tulee presidentti, joka koettaa lopettaa viskin, eikä laita kieltolakia, katsokaa, mitä tapahtuu. Hänet ammuttaisiin, kahdessa tunnissa sen jälkeen kun hän on tullut sinne. Varmasti, hän ei voisi kestää sitä; koko maailma on häntä vastaan. Kyllä. Te ette voisi tehdä sitä.

207 Se on mennyttä. Se on vallattu, ja kommunismin henki on ottanut sen hallintaansa.

208 Menkää kouluihimme tänä päivänä, katsokaa meidän koululaisiamme. Meidän pikku kavereitamme, jotka menevät kouluun, kunpa te vain tietäisitte, mitä siellä tapahtuu. Meidän pikku tyttömme täällä kouluissa, ja niin edelleen, neljäntoista ja viidentoista ikäisinä, heidän äitinsä lähetti heidät kouluun, he ovat moraalisesti, henkisesti haaksirikkoutuneita, huumeiden orjia, huumeiden käyttäjiä, tupakan sauhuttelijoita, kaikkea muuta sellaista; ja niin nuoria iältään, pienet lapset sellaisessa tilassa. Olisi yhtä vaikea löytää neitsyttä heidän joukostaan kuin olisi löytää neulaa heinäsuovasta, kun heillä on peittotreffejä poikien kanssa, ja he makaavat näillä joen rannoilla ja kaikkialla muualla.

209 Ja minä voin todistaa sen teille, ystäväni. [Veli Branham koputtaa puhujakoroketta kolme kertaa—Toim.] Minä en sanoisi sitä puhujakorokkeelta, jollen minä tietäisi, mistä minä puhun. Kouluista juuri täällä meidän—meidän piirikunnissamme, juuri täällä näissä piirikunnissa, kuinka nämä pienet naiset pukeutuvat, ettekä te tiedä. . . he kertovat äideilleen, että he menevät eri paikkoihin, ja he tapaavat poikia ja jopa harjoittavat prostituutiota Louisvillen kaduilla, (mitä se on?) ja laulavat kuoroissa.

210 Koska heillä on jonkinlainen pieni sosiaalisen Evankeliumin järjestys, missä saarnaajat seisovat ja puhuvat pienistä merkityksettömistä asioista, ja kertovat pienen pieniä tarinoita Raamatusta, tai puhuvat jotakin sellaista, sen sijaan että he saarnaisivat parannusta ja toisivat miehiä ja naisia alttarille.

211 Hänen isänsä tulee kotiin yöllä ja sytyttää sikarinsa, ottaa lasin olutta ja istuu ja juo sen. Äiti on ulkona päiväsaikaan naisjoukon kanssa jossakin korttipelikutsuilla, jossakin sellaisessa seuraelämässä. Kuinka te voitte odottaa lapsen olevan jotakin muuta?

212 Katsokaa, millaisessa ympäristössä te elätte, sitä te olette.

213 Jos te otatte pikkuisen tytön, pikkuisen pojan, laitatte heidät tuonne ulos, annatte heidän asua jonkun kanssa. Jos te otatte jonkun miehen, minä voin ottaa poikani, antaa hänen olla ulkona jonkun kanssa yhden päivän; kun minä tulen kotiin, minä voin aina kertoa, kenen kanssa hän on ollut. Varmasti. Tarkatkaapa, tuo ympäristö, tuo henki tarttuu häneen.

214 Jos te menette seurakuntaan, missä ihmiset aina. . . jos te menette Pyhän Hengen seurakuntiin, tai helluntaiseurakuntiin, kuten he sanovat. Jos kaikki ovat. . . Oh, he juoksevat ja nykivät päätään edestakaisin, pastori tekee niin; katsokaa, kuinka koko seurakunta alkaa tehdä samoin. Jos nuo miehet,

nuo ihmiset, nousevat ja—ja käyttäytyvät hirvittävästi, tai jotakin muuta; katsokaa, kuinka kaikki tekevät sitä. Jos te menette paikkaan, missä pastori on jäykkä ja kylmä; katsokaa, kuinka koko joukko toimii niin. Te tulette siihen ympäristöön.

215 Jos te otatte miehen, joka on moraaliltaan hyvä mies, ja jos hän menee naimisiin jonkun pikku naisen kanssa, joka ei ole minkään arvoinen; ei kestä kauaa ennen kuin hänkään ei ole minkään arvoinen. Niin tapahtui Ahabille. Sama on myös päinvastoin, jos joku kunnollinen nainen menee naimisiin jonkun miehen kanssa, joka ei ole minkään arvoinen; pian te huomaatte, että hän tekee samoja asioita kuin miehensäkin.

216 Kuinka minä voisinkaan tänä aamuna mennä ja osoittaa käsilläni särkyneitä pikku koteja ja muuta sellaista, missä rakastettavat pikku äidit ovat saaneet juopon isän, ja niin edespäin ja ajatelleet, että he voisivat muuttaa heidät, ja nyt äiti ja he kaikki juovat ja muuta sellaista. Se on ympäristö.

217 Mitä se on? Se on saatana. Se on saatana, hyökkäys. Hän kulki yli tämän maan niin kuin ärjyvä leijona. Hän asettui tänne parhaaseen paikkaan, mitä heillä oli, Hollywoodiin. Hän sanoi: “Minä voin saada valtaani elokuvat täällä ennen kuin televisio tulee, silloin minä otan ne valtaani.” Ja hän asettui sinne.

218 Ja ihmiset seurakunnista, sen sijaan että he sulkisivat ovensa eivätkä antaisi lastensa mennä, he antavat heille kymmenen senttiä sunnuntaina iltapäivällä ja lähettävät heidät sinne, jotta he voivat pitää pienet seurapiirin korttikutsut, mennä ulos ja ajella ympäriinsä. Voi, mikä häpeä! Nyt he vain laittavat television päälle ja katsovat kaikkea saastaista, mädännäistä roskaa, mitä maailmassa on, sieltä. Se on totta.

219 Minulla ei ole mitään elokuvia vastaan. Minulla ei ole mitään televisiota vastaan. Kyse on siitä mädäntyneestä roskasta, jota sieltä tulee. Siinä se on. Jos te olisitte pitäneet sen siveellisenä, sen olisi täytynyt pysyä siveellisenä.

220 Te ette voisi enää myydä vanhanaikaisia nauhakenkiä tässä kaupungissa, tänä päivänä, ollenkaan. Naiset eivät halua niitä. He haluavat varpaiden pistävän niistä esiin. Muutkin naiset tekevät niin. Se on totta.

221 Kun te menette seurakuntaan, te ette voi myydä heille vanhanaikaista uskontoa, koska, joku toinen nainen, hän ei halua olla missään tekemisissä sen kanssa. Ei todellakaan. “Eikä minun tarvitse mennä sinne. Minä vain uskon, että se kaikki on siinä.” Oi, veli, saatana uskoo, myös. Se on totta. Te joko teette parannuksen tai joudutte kadotukseen.

222 No niin, minä olen pahoillani; ei, en ole. Ei, minä en ole. Ei, minä perun sen. Minä rakastan ihmisiä. Mutta minä—minä

rakastan heitä liian paljon, nähdäkseni heidän syöksyvän sinne päätäpahkaa sillä tavalla. Jos Jumala suo, minä palaan tähän vähän myöhemmin viikon varrella.

²²³ No niin, teille äideille, jotka olette äitejä, muutama sana teille ennen kuin te menette. Jumala siunatkoon teitä. Kasvattakaa lapsenne oikein.

²²⁴ Me palaamme tähän hyökkäykseen; meillä on vielä käsiteltävänä kodit ja monia paikkoja, koulut ja muita paikkoja. Me jatkamme siitä.

²²⁵ Mutta, hyökkäys Yhdysvaltoihin, saatana on vallannut sen. Älkää pelätkö Venäjää. Venäjällä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Me teemme sen itse, meidän oma mädännäisyysomme täällä meidän keskellämme. Se on totta.

²²⁶ Te tiedätte, että Yhdysvalloissa on enemmän avioero tapauksia kuin koko muussa maailmassa; enemmän avioeroja. Ajatelkaa sitä. Eikö se ole hirveää? Äitiys on murrettu. Äidit eivät enää pysy kotona lastensa kanssa, niin kuin heillä oli tapana. Heillä täytyy olla työpaikka.

²²⁷ Täällä muutama päivä sitten eräs mies ruokakaupasta tässä kaupungissa puhui minulle siitä. Nämä naiset, jotka työskentelevät näissä julkisissa tehtaissa, nämä nuoret naimisissa olevat naiset, joilla on joukko pieniä lapsia. Heillä on lastenvahdit huolehtimassa heidän lapsistaan. He työskentelevät näissä julkisissa paikoissa. Hän sanoi: "Kaksi heistä oli seissyt siellä,...?. . .jotka olivat joutuneet pois noista yleisistä töistä, he sanoivat: 'Älä välitä. Me kyllä selviämme, joka tapauksessa.'"

²²⁸ Voi, millainen prostituution hetki on käsillä! Varmasti. Saatana on kertonut heille, että he ovat pomoja kotona. He pitävät oman päänsä. He tekevät, mitä he haluavat. Ja koettakaapa ottaa se heistä pois, jos voitte.

²²⁹ On vain yksi asia, joka voi ottaa sen heistä pois, se on alttari, Jeesuksen Kristuksen edessä, vanhanaikainen, kyyneliä virtaava uskonto, joka murtaa heidän sydämensä ja repii heidät kappaleiksi, ja tekee heistä sellaisia, kuin heidän tulisi olla. Se on totta.

²³⁰ No niin, he saattavat ajatella, että minä olen vain vanha hölmö. Mutta sinä päivänä, kun te teette kuolemaa, veljeni, sisareni, te tulette tajuamaan, että minä kerroin teille Totuuden. Se on totta.

²³¹ Hyökkäys on käynnissä, hetki on käsillä. No niin, kyllä, ratkaisun hetki; ei seurakuntaan tulemisen suhteen, vaan ratkaisun hetki, tuletteko te palvelemaan Kristusta vai pysymään penseinä seurakunnassanne. Ja se on totta.

²³² On paljon seurakunnan jäseniä. Jos kaikki nuo jäse- . . . tai Amerikan kansalaiset, jotka tunnustavat olevansa kristittyjä,

olisivat todellisia kristittyjä, veljet, me olisimme täällä yhtä turvassa kuin taivaassa, melkeinpä. Kuolettavat vaivat, kyllä, sairaudet, jättäisivät maan ja kaikki muu.

²³³ Eikö olisi hienoa kulkea kadulla ja nähdä, kun hieno nainen tulee vastaan ja mies: “Hyvää päivää, sisar? Hyvää huomenta, veli?” Kävellä siellä, eikä siellä ole...Teillä ei ole mitään huolia. Kaikki on suorastaan loistavaa. Ja mies tulee kadunkulmassa; sen sijaan, että hän yrittäisi ajaa ylitsenne, hän pysähtyy: “Hyvä on, veli. Hyvä on, sinulla...Oh, sinä ensin,” katsokaahan, antaen toiselle etusijan...Eikö se olisi ihanaa? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”—Toim.] Meillä tulee olemaan se, mutta se on vasta Tuhattuotisessa valtakunnassa, veljet. Tuo Päivä on tulossa. Se on totta. Niinpä nyt me emme ole... .

²³⁴ Minä seisoin täällä kaupunginosassamme, täällä muutama päivä sitten; ei mitään kaupunginosaamme vastaan, mutta minä voin huomata pienistä lapsistamme. Vaimoni itki. Eräs tietty lääkäri tästä kaupungista, hänen pikku tyttärensä kulki tyttäreni seurassa, ja he rakastivat toinen toisiansa; siihen asti kunnes he saivat selville, että hänen nimensä oli Branham, ja hän oli pastori Branhamin lapsi. Se ratkaisi sen. Tuo pikku tyttö ei saanut enää kulkea pikku tyttäreni kanssa. “Jopas on,” minä ajattelin: “No, hyvä on.”

²³⁵ Jotkut pikku naapureistamme juoksivat siellä, he sanoivat: “Hyvä, se kyllä sopi.” No, he menivät pastorinsa tykö. Älkää sanoko minulle. Te tiedätte, että minulla—minulla on oma tapani tietää monia asioita, näettehän. Niinpä he—he menivät pastorinsa tykö ja sanoivat: “Tiedättehän, meidän kaupunginosassamme asuu eräs mies, hän on niin hyvä meidän lapsillemme.” He sanoivat: “Hän on pastori Branham. Hän vie heitä, kuljettaa heitä pienessä autossaan ja vie heidät ulos.”

²³⁶ Hän sanoi: “Niin,” [Veli Branham selvittää kurkkuaan—Toim.] “meillä ei ole mitään pastori Branhamia vastaan. Hän on luotettava, mutta, näettehän, hän vain on eri yhteiskuntaluokan ihmisiä, kuin me olemme.” Näettekö? “Me, minä—minä haluaisin, että te ette olisi...tehän ymmärrätte, minä en tietyllä tavalla...Te voitte puhua heille ja olla ystävällisiä, mutta olkoon siinä kaikki.”

²³⁷ Voi, veljet! Vaimoni seiso siinä, itkien. Minä sanoin: “Kultaseni, siinä on erottava rajalinja. Sillä minä ja minun perheeni, me palvelemme Herraa.”

²³⁸ Vaikka koko maailma hylkäisi; silti Jeesus Kristus! Jos minun täytyy tulla kutsutuksi fanaatikoksi, jos minun täytyy tulla sukulaisteni, kanssaihmisteni, häpeämäksi ja muuta sellaista, minä silti valitsen Jeesuksen Kristuksen. Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä. Kun maailman ystävät hylkäävät teidät, pitäkää vielä tiukemmin Hänestä kiinni. Pitäkää Hänestä kiinni.

239 Jumala, suo minun saarnata eri tavalla kuin koskaan aikaisemmin. Suo minun saarnata kuoleville ihmisille, kuolevana ihmisenä itsekin. Suo minun saarnata ihmisille niin kuin minä tietäisin, ettei minulla enää koskaan olisi toista saarnaa saarnattavana. Suo minun taivutella heitä tulemaan alttarille itkien, kasvat kyyneleisinä; mennäksensä takaisin kotiin ja elääksensä niin kuin kristityn tulee, ja elämään siellä kaupunginosassaan. Lopettakaa kaikki tämä ilonpito ja juoksentelu ja hyppiminen ja tohina; ja toimiminen *tällä* tavalla, ja päreidenne polttaminen *tästä* ja *tuolla* tavalla käyttäytyminen. Oi, älkää tehkä sitä. Siinä on saatana. Nuo riivaajahenget tulevat kristittyjen päälle.

240 Muistakaa, nuo saarnaajat tuolla, he olivat noita profeettoja. He olivat profeettoja. He olivat uskonnollisia miehiä, jotka uhrasivat uhrin. He olivat aivan yhtä uskonnollisia kuin tämän päivän opettajat, mutta, veljet, he olivat kaukana totuuden tuntemisesta.

241 Ettekö te näe, kuinka uskonnollinen saatana on? Saatana ei ole mikään anti-, valtavan suuri asia, kuten kommunismi, täysin kristillisyyttä vastaan. Sitä se ei ole. Se on kyllä kaikki saatanasta, varmasti, mutta se ei ole antikristus. Antikristus on hyvin uskonnollinen, hyvin uskonnollinen. Uskonnollinen henki oli se, joka ristiinnaulitsi Jeesuksen. Uskonnollinen maailma on aina ollut se, uskonnolliset ihmiset, jotka ristiinnaulitsevat. Uskonnolliset ihmiset olivat ne, jotka olivat todellista Kristusta vastaan. Uskonnolliset profeetat olivat ne, jotka olivat Miikaa vastaan. Tämän päivän uskonnolliset ihmiset ovat ne, jotka ovat Jumalan Sanomaa vastaan.

242 Muistakaa, minä olen varoittanut teitä. Minä olen sanonut teille. Minä en puhu niinkään paljon katolisuudesta ja baptisteista ja metodisteista; minä puhun vain niistä ihmisistä, jotka ovat pyhyden väkeä, tästä eteenpäin. Katsokaa, kuinka se on tullut tälle puolelle ja on esillä. Voi että! Haluaisin joskus mennä siihen. Ja sydämeni murtuu sisälläni.

243 Tuo mies seisten siellä vanhan banjon kanssa, rämpyttäen tuota vanhaa banjoo ja vinguttaen tuota viulua sillä tavalla: "Onko tämä Teksasin cowboy *Se-ja-se*?" Minulla ei ole mitään tuota miestä vastaan; mutta se kuuluu tuonne maailmaan tuolla ulkopuolella. Se on totta. Minä mieluummin seisaisin, veljet, ilman mitään, tietämättä mitään sellaisesta, minä vain seisaisin ja kohottaisin käteni ja sanoisin: "Jeesus, pidä minut lähellä ristiä." Kyllä.

Siunattua ristiä minä kannan,
 Kunnes kuolema minut vapauttaa,
 Mennäkseni sitten Kotiin, kantamaan
 kruunua,
 Sillä siellä on kruunu minullekin.

244 Teille pikku äidit täällä tänä aamuna, jotka olette olleet todellisia äitejä, ja minä tiedän, että teitä on täällä monia; minä arvostan teitä jokaista. Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Jumala siunatkoon teitä. Te olette viides evankeliumi, minun mielestäni. Sallikaa minun nyt sanoa jotakin lapsillenne, vain yksi pieni asia. Koska veli Neville luultavasti saarnaa äideistä tänä iltana, tai kuka se onkin, joku meistä, joka saarnaa, hyvä on, koskien äitejä. Mutta kuunnelkaa, sallikaa minun kysyä teiltä jotakin.

245 Muistakaa, kun Mooses oli pieni poika, hänen äitinsä oli se, joka opetti häntä. Jumalinen äiti oli se, joka otti Mooseksen polvilleen ja sanoi: ”Mooses,” opetti hänelle kaiken. Hän oli hänen opettajansa. . . Äiti oli hänen opettajansa, siellä, faaraon alaisena, ja sanoi nämä asiat. Hän sanoi: ”Mooses, eräänä päivänä sinä tulet vapauttamaan Israelin lapset. Sinä olet se poika, joka on kutsuttu. Pidä itsesi puhtaana ja tahrattomana maailmasta, sillä sinä olet se. Sinä olet se.”

246 Mitään muuta paikkaa me emme tiedä, paikkaa, missä hän milloinkaan olisi mennyt seminaariin, mitään muuta opetusta, mitä hän olisi saanut. Hän oleskeli faaraon palatsissa, joka oli pakana; mutta hänen äitinsä opetti häntä. [Veli Branham koputtaa puhujakorokkeeseen kolme kertaa—Toim.] Siinä oli todellinen äiti. Hän opetti hänelle Herran käskyt. Hän kertoi Moosekselle, kuinka hänen täytyy olla pyhä. Hän kertoi Moosekselle kuinka ja miten hänen täytyy elää, ja kuinka, mitä Jumalan täytyy tehdä, tulisi tekemään hänelle. Ja se pysyi Mooseksen mielessä kaikkina hänen elämänsä päivinä.

247 Ja jokainen hyvä, todellinen, uskollinen äiti, joka pitää huolta pikku lapsistaan, sen sijaan että hän lähettää heidät elokuviin ja tansseihin, ja sillä tavalla niin edespäin, vaan hän ottaa heidät syliinsä ja opettaa heille Herrasta Jeesusesta Kristuksesta!

248 Täällä jokin aika sitten minä puhuin eräälle äidille puhelimesta. Ja tuo äiti sanoi: ”Voi, veli Billy,” hän sanoi: ”minun poika raukkani on vaikeuksissa.” Hän sanoi: ”Millaisissa vaikeuksissa hän onkaan!”

249 Minä sanoin: ”Kyllä, minä tiedän siitä, sisar hyvä.” Ja hän sanoi: ”Hän voi olla väärässä. Minä en tiedä.” Hän sanoi: ”Yksi sanoo *sitä* ja toinen sanoo *tätä*. Minä en tiedä. Mutta,” hän sanoi: ”riippumatta siitä, onko hän väärässä tai oikeassa. minä rakastan häntä.” Siinä se on: ”Minä rakastan häntä.”

250 Hän sanoi äidillensä, hän sanoi: ”Minä olen ollut niin eksytetty *tässä* ja *tuossa*.” Hän sanoi: ”Äiti, minä uskon, että sinä olet ainoa rakastettu, joka minulla todella on; nainen, joka on todella uskollinen minulle, ja joka pysyy kanssani.” Siinä on äidin rakkaus. Siinä on todellinen äiti, joka kietoo kätensä lapsensa ympärille. Riippumatta siitä, onko hän oikeassa vai

väärässä, hän menee suoraan lapsensa tykö. Ja jos Jumala... Jos äiti voi ajatella niin lapsestaan, kuinka paljon enemmän sitten Jumala ajattelee Omistaan! Näettekö? Pysykää kokonaan Hänen kanssaan. Vaeltakaa oikein.

²⁵¹ Ja sallikaa minun nyt kertoa teille toisesta äidistä, todella nopeasti, Raamatussa, ennen kuin me lopetamme. Siellä oli äiti nimeltään Herodias. Hän opetti tyttärensä steppaamaan. Hän halusi tämän olevan suosittu. Ja hän tanssi kuninkaan edessä ja vaati Johannes Kastajan päätä. Meillä on asiakirjat seitsemästäkymmenestä hänen jälkeläisistään, tämän neitosen, joka tanssi... Herodiaan tytär tanssi Herodeksen edessä; seitsemänkymmentä hänen jälkeläisistään, he kuolivat joko prostituoituina tai äkkikuoleman.

²⁵² Toinen äiti opetti hänelle maailman asiat; toinen äiti opetti hänelle Jumalan asiat. Toisesta tuli suuri johtaja ja voittaja, kuolematon tämän päivän ihmisten keskellä; ja toinen on irستاileva ja helvetissä vieden sinne tuhansia ja tuhansia mukanaan. Näettekö te, mitä minä tarkoitan? "Kasvattakaa lapsi sillä tiellä, jota hänen pitäisi kulkea."

²⁵³ Ja minä todella tunnen myötätuntoa teitä kohtaan äitiraukat valkoisten ruusujen kanssa. On Taivas, jonne tuo äiti on mennyt, tänä päivänä, missä tuo hyvä vanhanaikainen äiti, joka eli Jumalalle, todennäköisesti hän on siirtynyt sinne esiripun taakse. Hän odottaa teidän tuloanne. Se on totta.

²⁵⁴ Minä kunnioitan ja arvostan teitä täällä punaisten ruusujen kanssa. Teidän äitinne, jos te haluatte tehdä hänelle jotakin, tehkää sitä kolmesataakuusikymmentäviisi päivää vuodessa. Menkää hänen kotiinsa ja rukoilkaa ja eläkää Jumalalle. On hyvä tehdä niin. Ja kasvattakaa lapsenne. Ja kun teidän lapsenne kasvavat isoiksi, he kutsuvat teitä "siunatuiksi," kun te olette menneet esiripun taakse. Siinä on äitiyden todellinen henki, todellinen äitienpäivän henki. Äitienpäivä on kolmesataakuusikymmentäviisi päivää vuodessa.

²⁵⁵ Tänä päivänä he myyvät kukkia ja antavat lahjoja. Maailma tekee sen. Jos se jatkuu, jos maailma seisoo vielä toiset kaksikymmentä vuotta, heillä tulee olemaan pojan päivä ja tyttären päivä ja, tai serkun päivä ja sedän päivä ja kaikkia sellaista, mikä on tarpeen saattamaan maailmaan kaupallista hohtoa. Se on se, minne se on menossa, suoraan helvettiin, niin lujaa kuin se voi, tuhoonsa.

Mutta te, Jumala siunatkoon teitä, on minun rukoukseni. Rukoilkaamme.

²⁵⁶ Rakas Taivaallinen Isämme, kun me katsomme taaksepäin tänä aamuna mielessämme, sinne kauas, joitakin satoja vuosia sitten, kun siellä seisoivat Joosafat seisten yhdessä kuningas Ahabin rinnalla. Ja tuo pieni henki hänen sydämessään, joka

oli yhä jäljellä Jumalasta, vaikka hän oli tehnyt virheen, kertoi hänelle sanoen: “Tämä on väärin. Tämä on väärin. Se ei ole puhdasta. Se ei ole pyhää. Profeetta on sanonut, että nämä asiat eivät voi mennä tällä tavalla.” Ja tuo pieni Jumalan Tuli herätti hänet.

²⁵⁷ Ja sitten Sinulla oli joku vastaamaan tuohon pieneen Tuleen, ja se oli Miika, todellinen Jumalan profeetta. Vaikka hän saattoi olla puettu ryysyihin, vaikka hän saattoi tulla sinne halveksittuna, ja he kaikki katsoivat häneen niin kuin susilauma lampaaseen. Mutta hän kertoi totuuden, vaikka häntä lyötiin kasvoihin, vaikka hänet heitettiin vankilaan ja ruokittiin murheen leivällä ja vedellä. Mutta kuitenkin ne sanat, jotka hän sanoi, täyttyivät, sillä Sinä olit hänen kanssaan.

²⁵⁸ Jumala, suo tänä päivänä, ja me katsomme tähän Raamattuun. Me katsomme seurakunnan kirjoihin, seurakuntien käskyihin ja niin edespäin, rituaaleihin, ja me näemme, kuinka he tekevät *tämän, tuon, tai muuta*. Mutta suo meidän katsoa tähän todelliseen Sanaan täällä ja nähdä, mitä Se sanoi. “Ilman pyhitystä ei kukaan ole näkevä Herraa. Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa. Joka rakastaa maailmaa tai maailman asioita, Jumalan rakkaus ei ole hänessä.”

²⁵⁹ “Viimeisinä päivinä on tuleva vaarallisia aikoja. Ihmiset ovat silloin itserakkaita, ylpeitä, kerskailijoita.” Oi, nuo suuret asiat, Herra, joita tapahtuu! “Hillittömiä, ylimielisiä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; opettaen ihmisille ihmiskäskyjä Jumalan käskyjen sijasta; heillä on jumalisuuden ulkokuori ja he kieltävät Pyhän Hengen voiman” saadaksean ihmisen täytetyksi Hengellä, saadaksean hänet iloitsemaan, saadaksean kyyneleet virtaamaan hänen silmistään, saadaksean hänet menemään ja rukoilemaan sairaiden puolesta, saadaksean hänet puhumaan kielillä ja selittämään, saadaksean hänet profetoimaan. Jumalan Henki, elävän Jumalan, he vain vievät sen johonkin lomamajaan tai johonkin sellaiseen, “Heillä on jumalisuuden ulkokuori ja he kieltävät sen Voiman.”

²⁶⁰ Oi Jumala, suo tämän pienen kuulijakunnan tänä päivänä herätä nopeasti, juuri nyt, ennen kuin tuo hetki tulee ja tavoittaa heidät tässä tilassa. Suo meidän olla, uudistaa itsemme, niin kuin Raamattu sanoi: “Nouskaa ja herätkää. Ja kysykää muinaisia polkuja, mikä on hyvä tie; ja kun te löydätte sen, vaeltakaa sitä.” Jumala, suo että me voimme löytää tuon vanhan rosoisen tien, jolloin me voimme pysyä jälleen yhdessä, sadoittain, ja liittää kätemme yhteen ja laulaa.

Minä kuljen Herran halveksittujen kanssa.
Minä aloitin Jeesuksen kanssa ja kuljen
loppuun asti.

Jumala auttakoon meitä elämään niin ja olemaan sitä!

²⁶¹ Siunaa kaikkia näitä rakkaita äitejä täällä, Herra; tietäen, että he ovat äitejä, itsekin, valkoiset ruusut kiinnitettynä takkeihinsa tänä aamuna, muistona rakkaasta vanhasta äidistä, joka on poistunut esiripun taakse. Oi Elämän Herra, siunaa heitä, Herra. Ja olkoot he siunattuja, ja olkoot heidän lastensa muistot samanlaisia kuin heillä on äidistään, jos hän on jo mennyt esiripun taakse kirkkauden Taivaaseen. Suo se, Herra.

²⁶² Ja jonakin aamuna, kun elämä sammuu meidän suonistamme ja meidän hengityksemme pettää, että tuo esirippu siellä aukeaa; hän tulee sinne, ehkä, Jordanin rannalle, auttamaan meidät toiselle puolelle. Oi, tuota kunniakasta päivää, kun me astumme sinne toiselle puolelle, missä ei tule olemaan... Ilma siellä ei ole tupakansavun saastuttamaa. Siellä ei koskaan ole juoppoa kadulla. Siellä ei koskaan ole prostituoitua. Siellä ei koskaan ole syntiä. Siellä ei koskaan ole mitään sellaista. Vaan tuossa kunniakkaassa iankaikkisuudessa me tulemme elämään Herramme Jeesuksen Kristuksen ja lastemme kanssa. Ja oi, mikä ihana päivä!

²⁶³ Oi Isä, kun tuo suuri pimeys on täällä, taistelu ja vihollinen hyökkäämässä valtakuntiin ja hyökkäämässä saarnastuoleihin, hyökkäämässä seurakuntiin, hyökkäämässä ihmisten päälle, hyökkäämässä liikeyrityksiin, hyökkäämässä kaupunkeihin ja kouluihin ja koteihin; Oi Jumala, auta meitä seisomaan, vetämään miekkamme nopeasti ja taistelemaan Jumalan puolesta niin kuin Mooses ja—ja leeviläiset tekivät siellä, kun synty oli leirissä. Auta meitä, Herra.

²⁶⁴ Anna meille nyt anteeksi ja siunaa meitä. Ja pidä meidät nöyrinä, murra meidät, Herra. Oi Jumala, Sinä sanoit: "Joka menee kyynelin kylvään, tulee epäilemättä palaamaan iloiten, tuoden lyhteensä." Oi Jumala, murra meidät kappaleiksi. Muovaa meidät uudeksi, Herra. Me olemme menossa liian paljon pois tieltä.

²⁶⁵ Minä olen, Herra, minä olen tulossa paikkaan, jossa minä ajattelen sitä, kuinka moni tulee minun kokoukseeni. Oi Jumala, minä haluan Sinun tulevan. Tule, Herra! Oi Kristus, tule Herra! Murra minut; muovaa minut uudestaan. Oi Herra, älä koskaan salli noiden asioiden tulla minun mieleeni. Jumala, pidä ne kaukana minusta!

²⁶⁶ Auta minua, Herra, saarnaamaan, niin kuin minä hetki sitten sanoin, niin kuin kuoleva mies kuoleville ihmisille, tietäen, että meidän kaikkien täytyy kohdata iankaikkisuus. Meidän täytyy seistä Sinun edessäsi; kun Sinä et esiinny hyväntahtoisena, kun Sinä et ole armossasi, kun Sinä seisot armottomana; kun Sinä seisot vihaisena tuodaksesi tuomion kansakuntien ja ihmisten päälle, jotka ovat hylänneet ja torjuneet Sinun Lapsesi rakkauden.

²⁶⁷ Jumala, anna minulle armosi Hänen kanssaan tänä päivänä, että tuona Päivänä minä voin seistä varmana. Minun täytyy ehkä nyt itkeä, mutta Sinä pyyhit sen pois iloksi tuona hetkenä, kun Sinä sanot: “Astukaa Herranne iloon, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta lähtien.” Jumala, ole meidän kanssamme nyt ja auta meitä, me rukoilemme Jeesuksen nimessä. Aamen.

Hyökkäys Yhdysvaltoihin, Vsk. 1 Nro. 3
(The Invasion Of The United States, Vol. 26 No. 1)

Tämä veli William Marrion Branhamin Sanoma, jonka hän alunperin saarnasi englanniksi Äitienpäivänä, sunnuntaiamuna, 9 toukokuuta 1954, Branham Tabernaakkelissa, Jeffersonville, Indiana, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englannin kielellä. Tämän suomenkielisen käännöksen on vuonna 1999 julkaissut Voice Of God Recordings.

Tätä kirjasta, jonka julkaiseminen on ollut mahdollista uskovien vapaaehtoisten lahjoitusten avulla, jaetaan ilmaiseksi.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131

Suomen toimisto:
VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org